32006D0758

DECIZIA COMISIEI din 22 septembrie 2006 de modificare a Manualului Sirene

(2006/758/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere Decizia 2004/201/JAI a Consiliului din 19 februarie 2004 privind procedurile de modificare a Manualului Sirene [1], în special articolul 2,

întrucât:

(1) Manualul Sirene [2] este un set de instrucțiuni pentru operatorii birourilor Sirene din fiecare stat membru, care descrie în detaliu normele și procedurile care reglementează schimbul bilateral sau multilateral de informații suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții ale Convenției din 1990 de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune [3] (denumită în continuare „Convenția Schengen").

(2) Mandatul european de arestare („MEA") [4] constituie prima evoluție juridică concretă, în domeniul dreptului penal, de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, care elimină, între statele membre, procedura formală de extrădare în ceea ce privește persoanele care încearcă să se sustragă justiției după ce au făcut obiectul unei condamnări definitive și accelerează procedurile de extrădare privind persoanele bănuite că ar fi săvârșit o infracțiune. În relațiile dintre statele membre, mandatul european de arestare înlocuiește toate instrumentele anterioare privind extrădarea, inclusiv dispozițiile titlului III din Convenția Schengen cu privire la extrădare. Majoritatea cazurilor noi de semnalări în temeiul articolului 95 din Convenția Schengen (persoane căutate pentru a fi arestate în vederea extrădării) vor fi de acum înainte însoțite de un MEA. Controalele specifice și procedurile de lucru necesare în fiecare dintre aceste cazuri în cadrul birourilor Sirene și între acestea ar trebui introduse și adaptate în conformitate cu cerințele mandatului european de arestare.

(3) Decizia 2005/211/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind introducerea unor noi funcții ale Sistemului de informații Schengen, inclusiv în combaterea terorismului [5] a introdus funcții noi în actuala versiune a Sistemului de informații Schengen („SIS"), în special în ceea ce privește accesul la anumite tipuri de date introduse în SIS, precum și înregistrarea și transmiterea de date cu caracter personal.Procedurile de lucru care reglementează activitatea internă și colaborarea între birourile Sirene ar trebui să fie adaptate în consecință.

(4) Evoluția tehnică a Sirpit (*Sirene Picture Transfer*) necesită adoptarea unor proceduri de lucru specifice care să reglementeze activitatea internă și colaborarea între birourile Sirene respective, pentru ca acestea să își poată transmite fotografii și amprente digitale pe cale electronică în scopul identificării rapide și precise a persoanelor. Aceste proceduri ar trebui să fie incluse în versiunea revizuită a Manualului Sirene.

(5) Standardele care reglementează procedurile de lucru, infrastructura tehnică, cerințele în domeniul securității și necesarul de personal al birourilor Sirene au evoluat în timp. Manualul Sirene nu a fost modificat din 1999. Prin urmare se impun, în prezent, modificări substanțiale care să garanteze uniformitatea procedurilor de lucru, a infrastructurii tehnice, a măsurilor de securitate și a necesarului de personal. Având în vedere amploarea modificărilor necesare ale dispozițiilor Manualului Sirene, este oportun ca textul actual al manualului să fie înlocuit cu o versiune revizuită și actualizată.

(6) Decizia 2003/19/CE a Consiliului din 14 octombrie 2002 privind declasificarea anumitor părți din Manualul Sirene adoptat de către Comitetul executiv instituit prin Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 [6] prevede că părțile declasificate se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(7) Prezenta decizie reprezintă temeiul juridic necesar pentru adoptarea modificărilor din Manualul Sirene referitoare la aspectele care intră sub incidența Tratatului privind Uniunea Europeană („Tratatul UE"). Decizia 2006/757/CE a Comisiei din 22 septembrie 2006 de modificare a Manualului Sirene [7] reprezintă temeiul juridic necesar adoptării modificărilor din manual referitoare la aspectele care intră sub incidența Tratatul de instituire a Comunității Europene („Tratatul CE"). Faptul că temeiul juridic necesar adoptării Manualului Sirene revizuit constă în două instrumente distincte nu afectează principiul unității manualului. Cu toate acestea, pentru mai multă claritate, este necesar ca manualul să fie reprodus în anexele la ambele decizii.

[1] JO L 64, 2.3.2004, p. 45.
[2] JO C 38, 17.2.2003, p. 1.
[3] JO L 239, 22.9.2000, p. 19.
[4] Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).
[5] JO L 68, 15.3.2005, p. 44.
[6] JO L 8, 14.1.2003, p. 34.
[7] JO L 317, 16.11.2006, p. 1.

(8) Regatul Unit participă la prezenta decizie în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul UE și la Tratatul CE, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [1].

(9) Irlanda participă la prezenta decizie în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul UE și la Tratatul CE, și în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [2].

(10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de către Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 litera (G) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului [3] privind anumite modalități de aplicare a acestui acord.

(11) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 litera (G) din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2004/849/CE a Consiliului [4] referitoare la semnarea, în numele Uniunii Europene, și la aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale acestui acord.

(12) Prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(13) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 3 din Decizia 2004/201/JAI a Consiliului,

DECIDE:

Articol unic

(1) Pentru aspectele care intră sub incidența domeniului de aplicare a Tratatului UE, Manualul Sirene se înlocuiește cu versiunea din anexa 1 la prezenta decizie.

(2) Trimiterile la Manualul Sirene înlocuit se interpretează ca trimiteri la versiunea manualului din anexa 1 la prezenta decizie și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondențe prevăzut în anexa 2 la prezenta decizie.

Adoptată la Bruxelles, 22 septembrie 2006.

Pentru Comisie

Franco FRATTINI

Vicepreședintele

[1] JO L 131, 1.6.2000, p. 43.
[2] JO L 64, 7.3.2002, p. 20.
[3] JO L 176, 10.7.1999, p. 31.
[4] JO L 368, 15.12.2004, p. 26.

ANEXA 1

MANUALUL SIRENE REVIZUIT [1]

CUPRINS

Introducere		10
1.	SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN (SIS) ȘI BIROURILE NAȚIONALE SIRENE	11
1.1.	Temeiul juridic (articolul 92 alineatul (4) din Convenția Schengen)	11
1.2.	Biroul Sirene	11
1.3.	Manualul Sirene	11
1.4.	Principii	11
1.4.1.	Disponibilitatea	11
1.4.2.	Continuitatea	12
1.4.3.	Securitatea	12
1.4.4.	Accesibilitatea	12
1.4.5.	Comunicări	12
1.4.6.	Reguli de transliterare	13
1.4.7.	Calitatea datelor	13
1.4.8.	Structuri	13
1.4.9.	Arhivarea	13
1.5.	Personalul	13
1.5.1.	Cunoștințe	13
1.5.2.	Formarea profesională	14
1.5.3.	Schimburi de personal	14
1.6.	Infrastructura tehnică	14
1.6.1.	Introducerea automată a datelor	14
1.6.2.	Ștergerea automată a datelor	14
1.6.3.	Schimbul de date între Birourile Sirene	15
1.6.4.	Calitatea datelor SIS	15
2.	PROCEDURI GENERALE	15
2.1.	Semnalări multiple (articolul 107)	15
2.1.1.	Schimburile de informații în cazul unor semnalări multiple	15
2.1.2.	Verificarea existenței unor semnalări multiple privind o persoană	16
2.1.3.	Negocierea introducerii unei semnalări în caz de incompatibilitate (formular E)	17
2.2.	Schimburile de date în cazul unui răspuns pozitiv	17
2.2.1.	Comunicarea informațiilor suplimentare	18
2.3.	Cazul imposibilității de a urma procedura care trebuie respectată în cazul unei semnalări după primirea unui răspuns pozitiv [articolul 104 alineatul (3)]	18
2.4.	Cazul modificării finalității semnalării [articolul 102 alineatul (3)]	18
2.4.1.	Procedura pentru modificarea finalității	19

[1] Acest text este identic cu textul din anexa la Decizia 2006/757/CE (a se vedea JO L 317, 16.11.2006, p. 1).

2.5.	Cazul datelor care conțin erori de drept sau de fapt (articolul 106)	19
2.5.1.	Procedura de rectificare	19
2.6.	Dreptul de acces la date și de rectificare a acestora (articolele 109 și 110)	19
2.6.1.	Schimburile de informații privind dreptul de acces la date și de rectificare a acestora	19
2.6.2.	Informații privind cererile de acces la semnalări făcute de alte state membre	19
2.6.3.	Informații privind procedurile de acces și de rectificare	20
2.7.	Ștergerea în cazul în care nu mai sunt întrunite condițiile pentru menținerea semnalării	20
2.8.	Uzurparea de identitate	20
2.9.	Sirpit (Sirene Picture Transfer)	21
2.9.1.	Dezvoltarea și originea Sirpit (Sirene Picture Transfer)	21
2.9.2.	Utilizarea ulterioară a datelor schimbate, inclusiv arhivarea	21
2.9.3.	Cerințe tehnice	21
2.9.4.	Serviciul național de identificare	21
2.9.5.	Utilizarea formularului L Sirene	21
2.9.6.	Procedura Sirpit	21
2.9.6.1.	Biroul Sirene de descoperire efectuează comparația	22
2.9.6.2.	Biroul Sirene de semnalare efectuează comparația	22
2.9.6.3.	Ecranul de introducere a datelor	22
2.10.	Cooperarea polițienească (articolele 39-46)	23
2.10.1.	Competențe specifice în domeniul poliției și securității. Titlul III (articolele 39 și 46)	23
2.11.	Dualitatea sarcinilor Sirene și Interpol	23
2.11.1.	Prioritatea semnalărilor SIS față de semnalările Interpol	23
2.11.2.	Alegerea canalului de comunicare	23
2.11.3.	Utilizarea și transmiterea semnalării Interpol în statele Schengen	23
2.11.4.	Transmiterea de informații către state terțe	24
2.11.5.	Răspunsul pozitiv și ștergerea unei semnalări	24
2.11.6.	Îmbunătățirea cooperării între birourile Sirene și BCN Interpol	24
2.12.	Cooperarea cu Europol și Eurojust	24
2.13.	Tipuri specifice de cercetare	24
2.13.1.	Căutare după criteriul geografic	24
2.13.2.	Căutare cu participarea unor unități speciale de poliție care efectuează căutări după anumite criterii	24
2.14.	Aplicarea unui indicator de valabilitate	24
2.14.1.	Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate	25
2.14.2.	Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate	25
2.14.3.	Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate	25
2.14.4.	Cererea de aplicare în mod sistematic a unui indicator de valabilitate pentru resortisanții unui stat membru	25
3.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 95	25
3.1.	Verificările efectuate de statul membru anterior introducerii semnalării	26
3.2.	Verificarea faptului că legislația națională a statelor membre autorizează arestarea provizorie în vederea predării sau extrădării	26

3.3.	Semnalări multiple	26
3.3.1.	Verificarea existenței unor semnalări multiple (articolul 107)	26
3.3.2.	Schimburile de informații	27
3.3.3.	Introducerea unui alias	27
3.4.	Informații suplimentare care urmează să fie trimise statelor membre	27
3.4.1.	Informații suplimentare care urmează să fie trimise în ceea ce privește un MEA	27
3.4.2.	Informații suplimentare care urmează să fie trimise în ceea ce privește o arestare provizorie	29
3.4.3.	Alte informații utilizate pentru stabilirea identității unei persoane	30
3.4.4.	Transmiterea formularelor A și M	30
3.5.	Aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui alt stat membru	30
3.5.1.	Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate	31
3.5.2.	Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate	31
3.5.3.	Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate	31
3.5.4.	Cererea de aplicare sistematică a unui indicator de valabilitate resortisanților unui stat membru	31
3.6.	Măsurile luate de birourile Sirene la primirea unei semnalări care intră sub incidența articolului 95	31
3.7.	Schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv	32
3.7.1.	Informarea statelor membre cu privire la descoperirea unei semnalări	32
3.7.2.	Comunicarea informațiilor suplimentare	32
3.7.3.	În cazul unui răspuns pozitiv	32
3.8.	Ștergerea unei semnalări	32
3.8.1.	Ștergerea în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea semnalării	32
3.9.	Uzurparea de identitate	33
3.9.1.	Colectarea și transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată	33
3.9.2.	Transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată	33
4.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 96	33
4.1.	Introducere	33
4.2.	Semnalările care intră sub incidența articolului 96	34
4.3.	Introducerea unui alias	34
4.4.	Uzurparea de identitate	34
4.4.1.	Colectarea și transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată	34
4.5.	Eliberarea permiselor de ședere și a vizelor	34
4.6.	Neadmisia sau îndepărtarea de pe teritoriul Schengen	35
4.7.	Schimburile de informații cu privire la străinii cărora li se refuză intrarea	35
4.8.	Informarea statelor membre Schengen cu privire la descoperirea unei semnalări	35
5.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 97	35
5.1.	Semnalările care intră sub incidența articolului 97	36
5.2.	Aplicarea unui indicator de valabilitate	36
5.2.1.	Schimburile de informații în vederea aplicării unui indicator de valabilitate	36
5.2.2.	Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate	36
5.2.3.	Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate	36
5.3.	Cazul unui răspuns pozitiv	36
5.3.1.	Comunicarea informațiilor suplimentare	37

6.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 98	37
6.1.	Semnalările care intră sub incidența articolului 98	37
6.2.	Cazul unui răspuns pozitiv	37
6.2.1.	Comunicarea informațiilor suplimentare	37
7.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 99	38
7.1.	Semnalările care intră sub incidența articolului 99 alineatul (2)	38
7.2.	Introducerea unui alias	38
7.3.	Consultarea statelor membre în cazul unei semnalări în domeniul securității statului	38
7.4.	Aplicarea unui indicator de valabilitate	39
7.4.1.	Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate	39
7.4.2.	Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate	39
7.4.3.	Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate	39
7.5.	Comunicarea unor informații suplimentare în urma unui răspuns pozitiv	39
8.	SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 100	40
8.1.	Semnalări de vehicule în conformitate cu articolul 100	40
8.1.1.	Verificarea existenței unor semnalări multiple privind un vehicul	40
8.1.2.	Cazul specific al semnalării de vehicule	40
8.2.	Comunicarea de informații suplimentare ca urmare a unui răspuns pozitiv	41
9.	STATISTICI	41

INTRODUCERE

La 14 iunie 1985, cinci țări (Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos) au semnat la Schengen, o localitate din Luxemburg, un acord care avea drept obiectiv „[…] libera trecere a frontierelor interne de către toți resortisanții statelor membre" și „[…] libera circulație a mărfurilor și a serviciilor".

Una dintre condițiile pentru aplicarea acestui acord a fost ca eliminarea frontierelor interne să nu pună în pericol securitatea statelor. Rezultă de aici necesitatea de a asigura protecția tuturor teritoriilor statelor membre.

Mai multe grupuri specializate au primit sarcina de a studia măsurile concrete care trebuie prevăzute pentru a nu risca un deficit de securitate la intrarea în vigoare a acordului.

Rezultatul acestor lucrări s-a concretizat în două documente, unul tehnic (studiul de fezabilitate) și celălalt juridic (convenția de aplicare).

Studiul de fezabilitate, prezentat în noiembrie 1988 miniștrilor și secretarilor de stat din cele cinci țări semnatare ale acordului, stabilește principiile tehnice generale care trebuie să fie respectate la realizarea Sistemului de informații Schengen (SIS).

Pe lângă arhitectura sistemului informatic, studiul cuprinde și principalele specificații ale unei structuri indispensabile funcționării acestuia. Această structură a fost denumită „Sirene", abreviere de la definiția în limba engleză a structurii: *Supplementary Information REquest at the National Entries* („Solicitarea de informații suplimentare la intrarea pe teritoriul național").

În prezentul manual se descrie sumar o procedură care să permită transmiterea, către un utilizator care a primit un răspuns pozitiv la o interogare a SIS, a informațiilor suplimentare care sunt necesare în activitatea sa.

Convenția de aplicare a Acordului Schengen [1], semnată la 19 iunie 1990 de către cele cinci țări semnatare, cărora li s-au alăturat Italia la 27 noiembrie 1990, Spania și Portugalia la 25 iunie 1991, Grecia la 6 noiembrie 1992, Austria la 28 aprilie 1995 și Danemarca, Suedia și Finlanda la 19 decembrie 1996, stabilește toate normele juridice obligatorii pentru toaet statele membre. De asemenea, Norvegia și Islanda au încheiat un acord de cooperare cu statele membre la 19 decembrie 1996.

Acquis-ul Schengen/convenția de aplicare a fost integrat în cadrul juridic al Uniunii Europene prin intermediul protocoalelor anexate la Tratatul de la Amsterdam în 1999. La 12 mai 1999 a fost adoptată o decizie a Consiliului în vederea determinării, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și din Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare dintre dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul Schengen.

Procedurile comune și normele de cooperare între parteneri sunt de asemenea detaliate. Titlul IV este consacrat în întregime Sistemului de informații Schengen.

Sistemul de informații Schengen (SIS) ar trebui să permită autorităților care sunt competente în ceea ce privește:

(a) controalele la frontieră;

(b) celelalte verificări efectuate de poliție și organele vamale efectuate în interiorul țării, precum și coordonarea acestora;

(c) eliberarea vizelor și a permiselor de ședere și luarea măsurilor administrative în privința străinilor,

să aibă acces, prin intermediul unei proceduri de consultare automatizată, la semnalări privind persoanele, vehiculele și obiectele.

SIS este alcătuit din două componente separate: un sistem central și sisteme naționale (câte unul în fiecare țară). Funcționarea acestuia se bazează pe ideea că sistemele naționale nu pot realiza direct între ele schimbul electronic de date, ci numai prin intermediul sistemului central (C.SIS).

[1] JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

Cu toate acestea, schimbul de informații suplimentare indispensabile punerii în aplicare a anumitor dispoziții prevăzute de convenția de aplicare, precum și schimbul de informații necesare funcționării SIS ar trebui să se poată realiza fie bilateral, fie multilateral între statele membre.

În vederea respectării regulilor obligatorii de funcționare impuse de studiul de fezabilitate și de convenția de aplicare, este necesar, prin urmare, ca fiecare sistem național de informații Schengen (N.SIS) să posede acest element indispensabil punerii în aplicare a acestuia, și anume Sirene.

Prin acest serviciu tehnic și operațional va tranzita orice informație suplimentară solicitată la intrarea pe teritoriul național.

Statele membre au aplicat următorul principiu:

Fiecare stat membru înființează un „birou național Sirene" pentru a pune la dispoziția celorlalți parteneri un punct de contact unic și disponibil în permanență.

Bazele juridice, cazurile de intervenție, procedurile care urmează să fie respectate și principiile generale de organizare a birourilor Sirene sunt definite împreună de către statele membre împreună pentru a avea reguli comune. Acordurile sunt consemnate în prezentul „Manual Sirene".

1. SISTEMUL DE INFORMAȚII SCHENGEN (SIS) ŞI BIROURILE NAȚIONALE SIRENE

SIS, înființat în conformitate cu dispozițiile titlului IV din Convenția din 1990 de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 referitoare la eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune („Convenția Schengen") [1], constituie un instrument esențial pentru punerea în aplicare a dispozițiilor acquis-ului Schengen astfel cum este acesta integrat în cadrul Uniunii Europene.

1.1. Temeiul juridic (articolul 92 alineatul (4) din Convenția Schengen) [2]

Prin intermediul autorităților desemnate în acest scop (Sirene), statele membre realizează schimburile necesare de informații privind introducerea semnalărilor și permițând adoptarea măsurilor adecvate în cazul în care sunt găsite, în urma cercetărilor efectuate în Sistemul de informații Schengen, persoane sau obiecte ale căror date au fost introduse în acest sistem.

1.2. Biroul Sirene

Funcționarea acestuia se bazează pe ideea că sistemele naționale nu vor putea realiza schimburi electronice de date în mod direct, ci numai prin intermediul sistemului central (C-SIS).

Cu toate acestea, este necesar ca schimbul de informații suplimentare indispensabile pentru aplicarea anumitor dispoziții prevăzute de convenția de aplicare, precum și schimbul de informații necesare pentru funcționarea SIS să poată fi realizat fie bilateral, fie multilateral între statele membre Schengen.

În vederea respectării regulilor obligatorii de funcționare stabilite prin convenția de aplicare, fiecare stat membru Schengen trebuie să înființeze o autoritate centrală care să servească drept punct de contact unic pentru realizarea schimbului de informații suplimentare legate de datele SIS. Acest punct de contact, denumit birou Sirene, trebuie să fie total operațional 24 de ore pe zi și 7 zile pe săptămână.

1.3. Manualul Sirene

Manualul Sirene este un set de instrucțiuni destinate birourilor Sirene care descriu detaliat normele și procedurile care stau la baza schimburilor bilaterale sau multilaterale de informații suplimentare menționate la punctul 1.2.

1.4. Principii

Principiile fundamentale care stau la baza cooperării prin intermediul Sirene sunt următoarele:

1.4.1. *Disponibilitatea*

Fiecare dintre statele membre înființează un birou național Sirene pentru a pune la dispoziția statelor membre care pun în aplicare Convenția Schengen un punct de contact unic. Este necesar ca acesta să fie total operațional 24 de ore pe zi. Biroul va fi, de asemenea, disponibil 24 de ore pe zi pentru analize tehnice, asistență și soluții.

---

(1) A se vedea nota de subsol 2.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, toate articolele citate trebuie să fie interpretate ca articole ale Convenției din 1990 privind aplicarea Acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 referitor la eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune („Convenția Schengen"). Articolul 92 alineatul (4) a intrat în vigoare în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2005/451/JAI a Consiliului (JO L 158, 21.6.2005, p. 26) și cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2005/211/JAI a Consiliului (JO L 68, 15.3.2005, p. 44).

1.4.2. *Continuitatea*

Fiecare birou Sirene realizează o structură internă care să asigure continuitatea gestionării, a personalului și a infrastructurii tehnice.

Responsabilii birourilor Sirene se întrunesc de cel puțin două ori pe an cu scopul de a evalua calitatea cooperării între serviciile acestora, de a adopta măsurile tehnice și organizatorice care se impun în cazul unor dificultăți și de a adapta, după caz, procedurile.

1.4.3. *Securitatea*

Securitatea sediilor

Sunt necesare măsuri de securitate, fizice și organizatorice pentru protecția sediilor în care se află birourile Sirene. Măsurile specifice care urmează a fi luate se stabilesc în funcție de rezultatele evaluării amenințărilor, evaluare care va fi realizată de fiecare stat Schengen. Este necesar să se pună în aplicare recomandările și cele mai bune practici menționate în volumul 2 al Catalogului Schengen-UE: Sistemul de informații Schengen, Sirene, precum și Decizia 2001/264/CE a Consiliului [1].

Măsurile specifice pot varia în măsura în care sunt răspunsuri la amenințări identificate în imediata vecinătate a biroului Sirene și chiar în locul unde se află biroul Sirene. Acestea pot include:

— ferestre exterioare echipate cu geamuri de securitate;

— uși securizate și închise;

— ziduri din cărămidă/beton care să împrejmuiască biroul Sirene;

— alarme cu senzori de intruziune, precum și înregistrarea intrărilor, a ieșirilor și a evenimentelor neobișnuite;

— agenți de pază la fața locului sau disponibili în cel mai scurt timp;

— un sistem de stingere a incendiilor sau o legătură directă cu brigada de pompieri;

— sedii speciale pentru a evita ca personalul care nu este implicat în măsurile de cooperare polițienească internațională sau care nu are autorizația de acces la documente să intre în birourile Sirene sau să treacă prin acestea; și/sau

— o alimentare electrică suficientă în caz de avarie a rețelei.

Securitatea sistemului

Principiile care reglementează securitatea sistemului sunt formulate la articolul 118 din Convenția Schengen.

În mod ideal, sistemul biroului Sirene va fi echipat cu un computer și cu o bază de date de urgență instalate într-un spațiu secundar, pentru cazurile de urgență majoră la biroul Sirene.

1.4.4. *Accesibilitatea*

Pentru a putea îndeplini obligația de a furniza informații suplimentare, este necesar ca personalul Sirene să aibă acces direct sau indirect la toate informațiile naționale relevante și la avizul experților.

1.4.5. *Comunicări*

Operaționale

Canalul care se va utiliza pentru comunicările Sirene este ales de comun acord de către statele membre Schengen. Numai în cazul în care acest canal nu este disponibil va fi ales, după caz, un alt mijloc de comunicare, cel mai potrivit având în vedere circumstanțele, în funcție de posibilitățile tehnice și de cerințele privind securitatea și calitatea pe care trebuie să le respecte comunicarea.

Se pot distinge două categorii de mesaje scrise: textele libere și formularele standard, ultimele trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în anexa 5. Formularele B [2], C [3] și D [4] nu se vor mai utiliza în viitor și, prin urmare, au fost eliminate din anexa respectivă.

Pentru o maximă eficacitate a comunicării bilaterale între membrii personalului Sirene este necesară utilizarea unei limbi cunoscute de ambele părți.

---

[1] JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

[2] Informații suplimentare privind o semnalare referitoare la securitatea statelor.

[3] Verificarea existenței unei duble semnalări pentru o anumită persoană.

[4] Verificarea existenței unei duble semnalări pentru un anumit vehicul.

Biroul Sirene răspunde în cel mai scurt termen oricărei cereri de informații din partea celorlalte state membre transmisă prin birourile Sirene ale acestora. În orice situație, se dă un răspuns în termen de douăsprezece ore.

Ordinea priorităților în programul de muncă zilnic este determinată în funcție de tipul de semnalare și de importanța problemei.

Non-operaționale

Biroul Sirene este obligat să utilizeze adresa de e-mail SIS-NET, creată special pentru schimbul de informații care nu sunt legate de operațiuni.

1.4.6. *Reguli de transliterare*

Este necesar ca regulile de transliterare menționate în anexa 2 să fie respectate.

1.4.7. *Calitatea datelor*

Fiecare birou Sirene joacă rolul de coordonator în ceea privește asigurarea calității informațiilor introduse în SIS. Este necesar, în acest scop, ca birourile Sirene să dispună de competențele necesare la nivel național pentru a îndeplini această funcție, care le revine în conformitate cu articolul 92 alineatul (4) și cu articolul 108. Prin urmare, este necesar să se stabilească un control național al calității datelor, în special o verificare a raportului de semnalare/răspuns pozitiv și a conținutului datelor.

Este necesar să se stabilească standarde naționale pentru formarea utilizatorilor finali în ceea ce privește principiile și practicile referitoare la calitatea datelor.

1.4.8. *Structuri*

Este necesar ca toate agențiile naționale, inclusiv birourile Sirene, care se ocupă de cooperarea polițienească internațională, să se organizeze în mod structurat, pentru a se evita orice conflict de competențe cu alte organisme naționale care execută sarcini similare, precum și orice dublare a activității.

1.4.9. *Arhivarea*

(a) Fiecare stat membru stabilește modalitățile de păstrare a informațiilor.

(b) Biroul Sirene din statul membru care a făcut semnalarea are obligația de a păstra și de a pune la dispoziția celorlalte state membre toate informațiile privind propriile semnalări.

(c) Este necesar ca arhivele fiecărui birou Sirene să permită un acces rapid la informațiile relevante pentru a respecta termenele foarte scurte de transmitere a informațiilor.

(d) Păstrarea dosarelor și a altor mesaje transmise de celelalte state membre este reglementată de legislația națională în domeniul protecției datelor și a vieții private din statul membru destinatar. Se aplică, de asemenea, dispozițiile titlului VI din Convenția Schengen și Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1]. Pe cât posibil, informațiile suplimentare nu trebuie păstrate la nivelul birourilor Sirene după ștergerea semnalării căreia îi corespund.

(e) Uzurpare de identitate: este necesar ca informațiile privind cazurile de uzurpare de identitate să se elimine după ștergerea semnalării căreia îi corespund.

1.5. **Personalul**

1.5.1. *Cunoștințe*

Este necesar ca personalul birourilor Sirene să posede cunoștințe lingvistice care să acopere un maxim de limbi, iar personalul de serviciu trebuie să fie capabil să comunice cu toate birourile Sirene.

Acesta va dispune de cunoștințele necesare în următoarele domenii:

— aspecte juridice naționale și internaționale;

— autorități naționale de aplicare a legii;

— sisteme judiciare și de gestionare a imigrației, europene și naționale.

Este necesar ca personalul să dispună de autoritatea necesară pentru a se ocupa în mod independent de orice nouă problemă.

[1] JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

În cazul unor cereri speciale sau în cazul în care este necesar un aviz juridic, personalul trebuie să poată recurge la ajutorul superiorilor săi și/sau al experților.

Este necesar ca operatorii care sunt de serviciu în afara orelor de program să dispună de aceleași competențe, cunoștințe și responsabilități și să aibă posibilitatea de a se adresa, la cerere, unor experți disponibili.

Sunt necesare cunoștințe în domeniul juridic care să permită rezolvarea cazurilor normale sau de excepție. După caz, acestea pot fi furnizate de orice membru al personalului care are pregătirea juridică necesară sau de specialiști ai autorităților judiciare.

La angajarea unor noi salariați, autoritățile însărcinate cu recrutarea la nivel național iau în considerare toate competențele și cunoștințele menționate anterior și, prin urmare, organizează cursuri sau sesiuni de formare internă atât la nivel național, cât și la nivel internațional.

Un personal cu un nivel superior de experiență poate lucra din proprie inițiativă și se poate ocupa în mod eficient de dosare. O fluctuație mică la nivelul personalului constituie, prin urmare, un factor pozitiv pentru care este necesar sprijinul fără echivoc al ierarhiei în vederea realizării acestei delegări de responsabilități.

1.5.2. *Formarea profesională*

La nivel național

La nivel național, se va asigura prin intermediul unei formări suficiente că personalul posedă calificările stabilite în prezentul manual.

Se recomandă birourilor Sirene să includă la formare profesională toate autoritățile care introduc semnalări, accentul punându-se pe calitatea datelor și optimizarea utilizării SIS.

La nivel internațional

Cel puțin o dată pe an vor fi organizate pregătiri comune pentru a întări cooperarea dintre birourile Sirene, operatorii putând astfel întâlni colegi din celelalte birouri pentru schimb de informații cu privire la metodele de lucru naționale și pentru a constitui un corpus de cunoștințe omogen și echivalent. De asemenea, aceste cursuri vor permite personalului să devină conștient de importanța muncii pe care o desfășoară și de necesitatea unei solidarități reciproce în vederea asigurării securității comune a statelor membre.

1.5.3. *Schimburi de personal*

De asemenea, birourile Sirene pot lua în considerare posibilitatea organizării unor schimburi de personal. Acestea au ca scop aprofundarea cunoașterii metodelor de lucru, prezentarea structurii organizatorice a altor birouri Sirene și stabilirea unor contacte personale cu colegi din alte state membre.

1.6. **Infrastructura tehnică**

În general, resursele tehnice sunt mijloacele puse la dispoziție pentru a asigura comunicarea informațiilor între birourile Sirene.

Este necesar ca fiecare birou Sirene să dispună de un sistem de gestionare computerizat pentru a automatiza o bună parte din gestionarea cotidiană a fluxurilor de date.

1.6.1. *Introducerea automată a datelor*

Transferul automat în N-SIS al semnalărilor naționale care îndeplinesc criteriile de introducere în SIS va constitui modul privilegiat de introducere a semnalărilor SIS. Este, de asemenea, necesar ca acest transfer automat de date, inclusiv controalele privind calitatea datelor, să fie transparent și să nu implice intervenția suplimentară a autorității care introduce semnalarea.

1.6.2. *Ștergerea automată a datelor*

În cazul în care sistemul național autorizează transferul automat al semnalărilor naționale în SIS, astfel cum este descris la alineatul anterior, este necesar ca ștergerea unei semnalări SIS din baza de date națională să determine ștergerea automată a acesteia din echivalentul SIS.

Având în vedere că sunt interzise semnalările multiple, se recomandă păstrarea la nivel național, de fiecare dată când acest lucru este posibil și necesar, a tuturor semnalărilor ulterioare ale unei anumite persoane pentru a putea fi introduse după expirarea primei semnalări a persoanei respective.

1.6.3. *Schimbul de date între birourile Sirene*

Este necesar să se respecte dispozițiile stabilite în domeniul schimbului de date între birourile Sirene ([1]).

1.6.4. *Calitatea datelor SIS*

Pentru a permite fiecărui birou Sirene să își joace rolul de coordonator al asigurării calității datelor (a se vedea punctul 1.5. anterior), trebuie să fie disponibilă asistența informatică necesară.

2. PROCEDURI GENERALE

Procedurile descrise în continuare se aplică aproape tuturor articolelor 95-100, iar procedurile specifice fiecărui articol se pot găsi în descrierea din articolul următor:

2.1. Semnalări multiple (articolul 107)

Este posibil să existe mai multe semnalări venind din țări diferite pentru același subiect. Este foarte important ca această situație să nu ducă la confuzii în ceea ce îi privește pe utilizatorii finali și ca aceștia din urmă să fie ținuți la curent cu măsurile care urmează a fi luate la introducerea unei semnalări. Prin urmare, vor fi adoptate diverse proceduri pentru a depista semnalările multiple, precum și regulile de prioritate în vederea introducerii acestora în SIS.

Acest lucru are drept consecință:

— o verificare anterior introducerii unei semnalări pentru a se vedea dacă același subiect nu există deja în SIS;

— o consultare a celorlalte state membre în cazul în care introducerea unei semnalări duce la semnalări multiple incompatibile.

2.1.1. *Schimburile de informații în cazul unor semnalări multiple*

O persoană poate face obiectul unei singure semnalări în SIS pentru un stat membru.

O persoană poate face obiectul unei semnalări în SIS de către mai multe state membre în cazul în care aceste semnalări sunt compatibile sau pot coexista.

Semnalările care intră sub incidența articolului 95 sunt compatibile cu cele de la articolele 97 și 98. De asemenea, acestea pot coexista cu cele de la articolul 96. În acest caz, conduita de urmat de la articolul 95 are prioritate față de cea de la articolul 96.

(a) Semnalările care intră sub incidența articolelor 96 și 99 nu sunt compatibile nici între ele, nici cu cele de la articolele 95, 97 și 98, fără a aduce atingere coexistenței semnalărilor care intră sub incidența articolelor 95 și 96.

În cadrul articolului 99, semnalările introduse în vederea unei „supravegheri discrete” sunt incompatibile cu cele efectuate pentru „controale specifice”.

(b) Ordinea priorității semnalărilor este următoarea:

— arestarea în vederea extrădării (articolul 95);

— refuzul admisiei în statele Schengen (articolul 96);

— plasarea sub protecție (articolul 97);

— supravegherea discretă (articolul 99);

— controlul specific (articolul 99);

— comunicarea locului de ședere (articolele 97 și 98).

În cazul în care anumite interese naționale esențiale impun acest lucru, se poate face derogare de la ordinea priorităților menționată anterior, după o consultare între statele membre.

([1]) Documentul SN 1503/1/00, versiunea nr. 5.1.

Tabel al semnalărilor

Ordinea importanței	Articolul 95	Articolul 96	Articolul 97 protecție	Articolul 99 (SD) persoană	Articolul 99 (CS) persoană	Articolul 97 loc de ședere	Articolul 98	Articolul 99 (SD) vehicul	Articolul 99 (CS) vehicul	Articolul 100
Articolul 95	da	coexistență posibilă	da	nu	nu	da	da	X	X	X
Articolul 96	coexistență posibilă	da	nu	nu	nu	nu	nu	X	X	X
Articolul 97 protecție	da	nu	da	nu	nu	da	da	X	X	X
Articolul 99 supraveghere discretă Persoană	nu	nu	nu	da	nu	nu	nu	X	X	X
Articolul 99 control special Persoană	nu	nu	nu	nu	da	nu	nu	X	X	X
Articolul 97 loc de ședere	da	nu	da	nu	nu	da	da	X	X	X
Articolul 98	da	nu	da	nu	nu	da	da	X	X	X
Articolul 99 (DS) Vehicul	X	X	X	X	X	X	X	da	nu	nu
Articolul 99 (CS) Vehicul	X	X	X	X	X	X	X	nu	da	nu
Articolul 100	X	X	X	nu	nu	X	X	nu	nu	da

(X înseamnă nu este cazul)

2.1.2. *Verificarea existenței unor semnalări multiple privind o persoană*

Pentru a se evita introducerea semnalărilor multiple incompatibile, este necesar să se identifice cu precizie persoanele care prezintă caracteristici similare. Prin urmare, sunt foarte importante consultarea și cooperarea între birourile Sirene, iar fiecare stat membru va asigura punerea în aplicare a procedurilor tehnice corespunzătoare pentru a depista aceste cazuri anterior introducerii unei semnalări.

Criteriile utilizate pentru a stabili dacă două identități pot fi identice sunt menționate în anexa 6 la prezentul manual.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care o cerere de semnalare duce la constatarea că în SIS există o persoană cu aceleași criterii obligatorii de identitate (nume, prenume, data nașterii), este necesar să se efectueze o verificare anterior validării semnalării respective;

(b) biroul Sirene ia legătura cu biroul semnalant pentru a stabili dacă se referă sau nu la aceeași persoană (**formularul L**); și

(c) în cazul în care verificarea duce la constatarea că aceste criterii sunt identice și s-ar putea referi la aceeași persoană, biroul Sirene pune în aplicare procedura privind introducerea de semnalări multiple. În cazul în care verificarea pune în evidență faptul că este vorba de două persoane diferite, biroul Sirene validează cererea de introducere a semnalării.

2.1.3. *Negocierea introducerii unei semnalări în caz de incompatibilitate (formularul E)*

În cazul în care o cerere de semnalare este în conflict cu o semnalare efectuată de un stat membru, biroul național Sirene se asigură că nu există decât o singură semnalare în SIS. Fiecare stat membru poate să aleagă procedura care urmează să fie aplicată.

În cazul în care semnalarea proiectată este incompatibilă cu cea din unul sau din mai multe state membre, este necesar acordul acestora.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care semnalările sunt compatibile, consultările între birourile Sirene nu sunt necesare. În cazul în care semnalările sunt independente unele de altele, statul membru care dorește să introducă o nouă semnalare decide cu privire la oportunitatea unei consultări;

(b) în cazul în care semnalările sunt incompatibile sau dacă există cea mai mică îndoială cu privire la compatibilitatea acestora, sunt necesare consultări pentru a ajunge la introducerea unei semnalări unice;

(c) în cazul în care o semnalare incompatibilă cu semnalări existente devine prioritară după consultare, în momentul introducerii, celelalte semnalări sunt retrase de către statele membre care le-au introdus. Orice conflict trebuie rezolvat prin negocieri între birourile Sirene. În cazul în care nu este posibil niciun acord pe baza listei priorităților stabilite, se menține semnalarea cea mai veche;

(d) atunci când se șterge o semnalare, C-SIS informează cu privire la aceasta statele membre care nu au putut introduce o semnalare. În acest caz, biroul Sirene este avertizat automat printr-un mesaj al N-SIS de posibilitatea de a fi introdusă o semnalare care a fost rezervată. Biroul Sirene pune în aplicare întreaga procedură de introducere a unei semnalări în conformitate cu categoria acestei semnalări.

2.2. **Schimburile de date în cazul unui răspuns pozitiv**

În cazul în care un utilizator final efectuează o căutare în SIS și găsește o semnalare care corespunde criteriilor introduse, se poate vorbi de „răspuns pozitiv”.

În acest caz, utilizatorul final poate solicita biroului Sirene informații suplimentare pentru a putea pune în aplicare, în cele mai bune condiții, procedurile prevăzute la tabelele SIS 4, 10 sau 16 din anexa 4.

Cu excepția unei dispoziții contrare, este necesar ca statul membru semnalant să fie informat cu privire la acest răspuns pozitiv și cu privire la rezultatul acestuia.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) este necesar ca biroul Sirene din statul membru semnalant să fie în general informat cu privire la orice „răspuns pozitiv” privind o persoană sau un obiect pe care le-a semnalat.

După caz, biroul Sirene din statul membru semnalant comunică biroului Sirene din statul membru care a descoperit asemănarea informațiile relevante și specifice, precum și măsurile specifice care urmează a fi luate.

În cazul în care părții semnalante i se comunică un răspuns pozitiv, articolul din Convenția Schengen care se aplică în acest caz este menționat la rubrica 090 din **formularul G**.

În cazul în care răspunsul pozitiv privește o persoană semnalată în temeiul articolului 95, biroul Sirene din statul membru care a descoperit corespondența informează telefonic biroul Sirene din statul membru semnalant cu privire la răspunsul pozitiv, după ce a trimis un **formular G**;

(b) birourile Sirene din statele membre care au introdus o semnalare care intră sub incidența articolului 96 nu sunt în mod necesar informate automat cu privire la răspunsurile pozitive. Cu toate acestea, pot fi informate în circumstanțe excepționale. Poate fi trimis un **formular G** în cazul în care, de exemplu, sunt solicitate informații suplimentare;

(c) C-SIS informează automat toate statele membre cu privire la ștergerea unei semnalări.

2.2.1. *Comunicarea informațiilor suplimentare*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare cu privire la semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în numele autorităților judiciare în cazul în care aceste informații sunt în cadrul asistenței juridice reciproce;

(b) birourile Sirene vor comunica, pe cât posibil, informații medicale relevante referitoare la persoanele semnalate în temeiul articolului 97 în cazul în care este necesar să se ia măsuri de protecție în privința acestora. Informațiile transmise sunt păstrate numai în intervalul de timp strict necesar și sunt utilizate exclusiv în scopul tratamentului medical al persoanei respective;

(c) informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă, în cazul în care acest lucru este necesar pentru operațiunile care sunt consecința descoperirii unei semnalări (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.). Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a garanta buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46;

(d) birourile Sirene transmit cât mai rapid „informațiile suplimentare" într-un **formular P**, ca răspuns la un **formular G** privind descoperirea unui vehicul semnalat în temeiul articolului 100.

2.3. **Cazul imposibilității de a urma procedura care trebuie respectată în cazul unei semnalări după primirea unui răspuns pozitiv [articolul 104 alineatul (3)]**

În temeiul articolului 104 alineatul (3), este necesar ca un stat membru care se află în imposibilitatea de a urma procedura care trebuie respectată în cazul unei semnalări să prevină de îndată cu privire la aceasta statul membru semnalant utilizând un **formular H**.

În cazul în care, în urma unui răspuns pozitiv, procedura care trebuie respectată nu poate fi urmată, schimbul de informații se desfășoară în conformitate cu următoarele reguli:

(a) statul membru care a descoperit informează de îndată statul membru semnalant, prin biroul Sirene al acestuia, despre imposibilitatea de a urma procedura care trebuie respectată și precizează motivele într-un **formular H**;

(b) statele membre respective se pot pune de acord asupra punerii în aplicare a unei proceduri compatibile cu legislația națională a acestora și cu dispozițiile convenției de aplicare.

2.4. **Cazul modificării finalității semnalării [articolul 102 alineatul (3)]**

În temeiul articolului 102 alineatul (3), datele pot fi utilizate în alt scop decât cel pentru care a fost introdusă semnalarea, dar numai în urma unui răspuns pozitiv, în vederea prevenirii unei amenințări grave iminente pentru ordinea și siguranța publică, din motive serioase privind securitatea statului sau în scopul prevenirii unei fapte penale grave.

Articolul condiționează această modificare a finalității de obținerea autorizării prealabile din partea statului semnalant.

În cazul modificării finalității unei semnalări, este necesar ca schimbul de date să se desfășoare în conformitate cu următoarele reguli:

(a) prin biroul Sirene, statul membru care a descoperit prezintă statului membru semnalant motivele care îl determină să solicite modificarea finalității (**formularul I**);

(b) statul membru semnalant examinează cât mai rapid posibilitatea de a da curs solicitării și îi adresează o notificare statului membru autor al descoperirii cu privire la decizia luată prin intermediul biroului Sirene al acestuia;

(c) după caz, autorizarea statului membru semnalant este însoțită de condiții privind utilizarea datelor.

2.4.1. *Procedura pentru modificarea finalității*

Se adoptă următoarea procedură:

După acordul statului membru semnalant, statul membru care a descoperit utilizează datele în scopul pentru care le-a solicitat și obținut. Acesta ia în considerare condițiile care au fost eventual stabilite.

2.5. **Cazul datelor care conțin erori de drept sau de fapt (articolul 106)**

Alineatele (2) și (3) din articolul 106 stabilesc dispozițiile privind rectificările erorilor de drept sau de fapt.

În cazul descoperirii unor date introduse cu erori de drept sau de fapt, schimbul de informații se desfășoară în conformitate cu următoarea regulă:

Statul membru care constată date ce conțin erori îi adresează o notificare statului membru semnalant, prin biroul Sirene, cu ajutorul **formularului J**.

2.5.1. *Procedura de rectificare*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care există un acord între statele membre, statul membru semnalant pune în aplicare procedura națională pentru a rectifica eroarea;

(b) în cazul în care nu există niciun acord, biroul Sirene din statul membru care a constatat eroarea îi adresează o notificare autorității competente din țara sa în vederea sesizării autorității de control comune.

2.6. **Dreptul de acces la date și de rectificare a acestora (articolele 109 și 110)**

Orice persoană are drept de acces la datele care o privesc și poate solicita rectificarea erorilor. Acest acces are loc în conformitate cu legislația națională a țării în care a fost depusă cererea.

Un stat membru nu poate autoriza accesul la o semnalare introdusă de un alt stat membru fără consultarea prealabilă a acestuia din urmă.

2.6.1. *Schimburile de informații privind dreptul de acces la date și de rectificare a acestora*

În cazul în care este necesar ca autoritățile naționale să fie informate cu privire la o cerere de acces la date sau de rectificare a acestor date, schimbul de informații se desfășoară în conformitate cu următoarele reguli:

Se adoptă următoarea procedură:

(a) este necesar ca fiecare birou Sirene să pună în aplicare propria legislație națională privind dreptul de acces la aceste date. După caz, birourile Sirene transmit autorităților naționale competente cererile de acces sau de rectificare sau hotărăsc cu privire la aceste cereri în limita competențelor pe care le dețin;

(b) în cazul în care autoritățile naționale competente solicită acest lucru, birourile Sirene din statele membre respective transmit informații privind exercitarea acestui drept de acces.

2.6.2. *Informații privind cererile de acces la semnalări făcute de alte state membre*

Schimburile de informații privind semnalări introduse în SIS de către un alt stat membru se efectuează, pe cât posibil, prin intermediul birourilor Sirene naționale.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) cererea de acces este transmisă statului membru semnalant în cel mai scurt timp, astfel încât acesta să se poată pronunța;

(b) statul membru semnalant comunică poziția sa statului care a primit cererea; și

(c) ia în considerare termenele legale prevăzute eventual pentru procesarea cererii.

În cazul în care statul membru semnalant transmite poziția sa biroului Sirene din statul membru care a primit cererea, biroul se asigură ca această poziție să fie comunicată în cel mai scurt termen autorității competente pentru ca aceasta să hotărască în ceea ce privește cererea.

2.6.3. *Informații privind procedurile de acces și de rectificare*

Se adoptă următoarea procedură:

Birourile Sirene se informează reciproc cu privire la dispozițiile naționale adoptate în domeniul accesului la datele cu caracter personal și la rectificarea acestora, precum și la modificările ulterioare a acestora. În acest scop, este necesar să se utilizeze **formularul K**.

2.7. **Ștergerea în cazul în care nu mai sunt întrunite condițiile pentru menținerea semnalării**

Este necesar ca statele membre care nu au putut introduce semnalarea să fie informate în cazul în care se obține un răspuns pozitiv și se șterge o semnalare.

Cu excepția cazurilor care sunt urmarea unui răspuns pozitiv, o semnalare poate fi ștearsă fie direct prin C-SIS (data de valabilitate expirată), fie indirect prin serviciul care a realizat înscrierea acesteia (nu mai sunt întrunite condițiile de menținere în SIS).

În ambele cazuri este necesar ca mesajul de ștergere din C-SIS să fie procesat automat la nivelul N-SIS.

2.8. **Uzurparea de identitate**

Este uzurpată identitatea (nume, prenume, data nașterii) în cazul în care un contravenient utilizează identitatea unei persoane reale. Este, în special, cazul în care un document este utilizat în detrimentul adevăratului proprietar al acestuia.

Statul membru care inserează codul 3 în câmpul „Categoria de identitate” este obligat să trimită **formularul Q** în momentul în care introduce/modifică semnalarea în SIS.

În cazul descoperirii unui cod 3 în câmpul „Categoria de identitate” cu ocazia consultării SIS, agentul care efectuează controlul este obligat să contacteze biroul național Sirene pentru a obține informații suplimentare care vor permite să se stabilească dacă persoana controlată este persoana căutată sau cea căreia i s-a uzurpat identitatea.

De îndată ce se stabilește că este vorba de un caz de uzurpare de identitate, în semnalare se înscrie un cod „3”. Este necesar ca persoana respectivă, în conformitate cu procedurile naționale, să furnizeze biroului național Sirene din statul membru semnalant informațiile necesare, și anume caracteristicile și documentele de identitate, și să completeze **formularul Q**.

De asemenea, este necesar ca fotografiile și amprentele digitale ale persoanei victimă a unui caz de uzurpare de identitate să fie incluse în dosarul biroului Sirene din statul membru semnalant, cu condiția menționată în continuare.

În **formularul Q** numai numărul Schengen face trimitere la datele persoanei căutate prin semnalarea SIS. Sunt obligatorii informațiile de la rubrica 052 („Data de eliberare a documentului”). Este necesar ca rubrica 083 („Informații specifice privind semnalarea”) să conțină întotdeauna numărul serviciului deținător de informații suplimentare cu privire la semnalare care urmează să fie contactat.

Aceste informații pot fi prelucrate numai cu autorizarea expresă și liber consimțită a persoanei căreia i s-a uzurpat identitatea.

De asemenea, în cazul în care statul membru semnalant descoperă că o persoană semnalată în SIS uzurpă identitatea unei terțe persoane, acesta are obligația de a verifica dacă ar trebui menținută identitatea uzurpată în semnalarea SIS (cu scopul găsirii persoanei căutate).

Datele cu privire la persoana a cărei identitate a fost uzurpată sunt furnizate exclusiv în vederea stabilirii identității persoanei controlate și nu pot fi în niciun caz utilizate în alte scopuri. Este necesar ca informațiile privind cazul de uzurpare de identitate să fie eliminate după ștergerea semnalării.

2.9. **Sirpit (Sirene Picture Transfer)**

2.9.1. *Dezvoltarea și originea Sirpit (Sirene Picture Transfer)*

Este necesar ca birourile Sirene să fie în măsură să facă schimb de amprente digitale și fotografii pentru identificare.

Procedura Sirpit permite birourilor Sirene să schimbe rapid, pe cale electronică, în cazul unor îndoieli privind identitatea unei anumite persoane, amprente digitale și fotografii, astfel încât să poată compara amprentele și fotografiile persoanei a cărei identitate urmează a fi stabilită cu cele ale persoanei semnalate.

În cadrul cooperării polițienești, schimbul de fotografii și de amprente digitale este, de asemenea, posibil în cazurile menționate la articolele 39 și 46 din Convenția Schengen, cu condiția ca și birourile Sirene să se ocupe de aceste cazuri.

2.9.2. *Utilizarea ulterioară a datelor schimbate, inclusiv arhivarea*

Este necesar ca orice utilizare ulterioară a fotografiilor și a amprentelor digitale schimbate prin Sirpit, inclusiv arhivarea acestora, să fie în conformitate cu dispozițiile titlului VI din Convenția Schengen și, mai precis, cu articolele 126 și 129 (și, în cazul în care sunt aplicabile, cu dispozițiile Directivei 95/46/CE), precum și cu legislația în vigoare în domeniu în statele membre respective.

2.9.3. *Cerințe tehnice*

Este necesar ca fiecare birou Sirene să respecte cerințele tehnice Sirpit.

Biroul Sirene ar trebui să fie în măsură, pe de o parte, să schimbe pe cale electronică cererile de comparare sau de verificare, precum și rezultatele acestora și, pe de altă parte, să trimită pe cale electronică – fără schimbări – cererile către serviciul național de identificare de la care să primească rezultatele.

Amprentele digitale și fotografiile sunt transmise, sub forma unor fișiere atașate, unui ecran de introducere a datelor (*input screen*) special conceput pentru Sirpit.

2.9.4. *Serviciul național de identificare*

Serviciul național de identificare primește exclusiv cererile de la biroul național Sirene căruia îi transmite apoi rezultatele.

2.9.5. *Utilizarea* ***formularului L*** *Sirene*

Transmiterea (cererea de comparare și rezultatul) prin Sirpit este anunțată prin trimiterea unui **formular L** în modul obișnuit în care se trimit toate formularele Sirene. **Formularul L** este transmis în același timp cu amprentele digitale și/sau fotografiile.

În cazurile de la articolele 39 și 46 din Convenția Schengen, **formularul L** se înlocuiește cu un formular de notificare convenit.

2.9.6. *Procedura Sirpit*

Biroul Sirene din țara în care persoana a fost descoperită este denumit în continuare „biroul Sirene de descoperire”.

Biroul Sirene din țara care a introdus semnalarea în SIS este denumit în continuare „biroul Sirene de semnalare”.

Procedura oferă două posibilități:

2.9.6.1. Biroul Sirene de descoperire efectuează comparația

(a) Biroul Sirene de descoperire trimite un **formular G** de obicei pe cale electronică și solicită biroului Sirene de semnalare, în câmpul 089, să trimită în cel mai scurt timp un **formular L,** precum și amprentele digitale și fotografiile, în cazul în care acestea sunt disponibile.

(b) Biroul Sirene de semnalare răspunde prin **formularul L**. În cazul în care dispune de amprentele digitale și de fotografii, acesta menționează în câmpul 083 că amprentele și/sau fotografiile sunt transmise în scopul comparării.

(c) Biroul Sirene de descoperire trimite amprentele digitale și fotografiile propriului serviciu național de identificare pentru comparare și solicită primirea rezultatelor pe aceeași cale.

(d) Biroul Sirene de descoperire transmite rezultatele către biroul Sirene de semnalare prin **formularul L** (câmpul 083).

2.9.6.2. Biroul Sirene de semnalare efectuează comparația

(a) Biroul Sirene de descoperire trimite un **formular G** și un **formular L** de obicei pe cale electronică și menționează în câmpul 083 din **formularul L** că amprentele digitale și fotografiile sunt transmise în scopul comparării.

(b) Biroul Sirene de semnalare trimite amprentele digitale și fotografiile primite serviciului național de identificare pentru comparare și solicită primirea rezultatelor pe aceeași cale.

(c) Biroul Sirene de semnalare transmite apoi rezultatele către biroul Sirene de descoperire cu ajutorul **formularului L** (câmpul 083).

După comparare, amprentele digitale și fotografiile unei persoane semnalate pot fi păstrate în dosarul biroului Sirene de descoperire pentru cazul în care ar fi necesare alte comparații.

Amprentele digitale și fotografiile unei persoane schimbate prin Sirpit care nu corespund datelor persoanei semnalate trebuie să fie procesate în conformitate cu dispozițiile titlului VI din Convenția Schengen și, mai precis, cu articolele 126 și 129 (și, în cazul în care sunt aplicabile, cu dispozițiile Directivei 95/46/CE), precum și cu legislația în vigoare în domeniu din statele respective. Aceasta trebuie, în mod normal, să conducă la ștergerea amprentelor digitale și a fotografiilor respective.

2.9.6.3. Ecranul de introducere a datelor

Interfața de introducere a datelor se va dezvolta prin raportare la interfața de introducere a datelor Interpol existentă (norma ANSI/NIST).

Interfața va cuprinde următoarele date:

1. Numărul de identificare Schengen (articolele 95-100) (*) (1)
2. Numărul de referință (articolul 39 sau 46) (*) (1)
3. Data amprentelor digitale
4. Data fotografiei
5. Motivul luării amprentelor digitale (*) (2)
6. Nume (*) (3)
7. Prenume (*) (3)
8. Numele avut înainte de căsătorie
9. Identitate stabilită?
10. Data nașterii (*)
11. Locul nașterii
12. Cetățenia
13. Sex (*)
14. Informații suplimentare
15. Observații.

(*) Mențiune obligatorie.
(1) Se indică în câmpul 1 sau în câmpul 2.
(2) Se indică numai în cazurile prevăzute de articolul 39 sau 46 (câmpul 2).
(3) Se poate indica „necunoscut”.

2.10. **Cooperarea polițienească (articolele 39-46)**

Cooperarea polițienească dintre statele membre nu se poate limita la utilizarea informațiilor introduse în SIS.

Se recomandă următoarele:

(a) birourile Sirene din statele membre fac schimb de toate informațiile utile în cadrul dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu articolele 39 și 46, prin intermediul adresei de e-mail a SIS-NET; și

(b) birourile Sirene se informează reciproc cu privire la dispozițiile adoptate la nivel național, precum și cu privire la modificările care ar putea interveni.

Un răspuns pozitiv poate sta la originea descoperirii unei infracțiuni sau a unei amenințări grave la adresa siguranței publice. Identificarea corectă a unui subiect se poate dovedi esențială și, în acest sens, schimbul de informații (fotografii sau amprente, de exemplu) este un factor deosebit de important. Articolele 39 și 46 autorizează aceste schimburi, care trebuie să respecte dispozițiile titlului VI din convenția de aplicare.

2.10.1. *Competențe specifice în domeniul poliției și securității. Titlul III (articolele 39 și 46)*

Titlul III din Convenția Schengen conține numeroase dispoziții suplimentare în domeniul cooperării polițienești și judiciare.

Se recomandă următoarele:

(a) fiecare stat membru acordă propriului Birou Sirene competențe specifice în domeniul poliției și al securității, în conformitate cu titlul III din convenția de aplicare; și

(b) statele membre se informează reciproc cu privire la dispozițiile adoptate la nivel național pentru propriile birouri Sirene, precum și cu privire la modificările care ar putea interveni.

2.11. **Dualitatea sarcinilor Sirene și Interpol**

Vocația SIS nu este de a se substitui Interpolului și nici de a reproduce rolul acestuia. Deși anumite misiuni pot fi comune, principiile de acțiune și de cooperare între statele membre în cadrul Schengen sunt sensibil diferite față de cele ale Interpolului. Prin urmare, este necesar să se stabilească la nivel național reguli de colaborare între birourile Sirene și BCN (birourile centrale naționale).

Se adoptă următoarele principii:

2.11.1. *Prioritatea semnalărilor SIS față de semnalările Interpol*

Semnalările din cadrul SIS și schimbul de informații în legătură cu acestea au întotdeauna prioritate față de semnalările și schimbul de informații prin Interpol. Această dispoziție este deosebit de importantă în cazul unui conflict de semnalări.

2.11.2. *Alegerea canalului de comunicare*

Este necesar ca principiul priorității semnalărilor Schengen față de cele Interpol să fie respectat în special de către BCN din statele membre. În momentul în care a fost creată semnalarea Schengen, birourile Sirene asigură toate comunicările legate de aceasta și de scopul acesteia. În cazul în care un stat membru dorește să schimbe canalul de comunicare, acesta va trebui în prealabil să consulte celelalte părți. O astfel de schimbare nu este posibilă decât în cazuri speciale.

2.11.3. *Utilizarea și transmiterea semnalărilor Interpol în statele Schengen*

Având în vedere prioritatea semnalărilor SIS față de cele Interpol, semnalările Interpol vor fi limitate la cazuri excepționale (și anume, în cazul unor semnalări a căror introducere în SIS nu este prevăzută nici în convenția de aplicare, nici din punct de vedere tehnic sau în cazul în care nu sunt disponibile toate informațiile necesare creării unei semnalări SIS). În spațiul Schengen nu sunt autorizate semnalările paralele în SIS și prin Interpol. Este necesar ca semnalările transmise prin canalul Interpol care acoperă și spațiul Schengen sau părți din acesta (zona Interpol de transmitere 2) să menționeze următorul text:
„cu excepția statelor Schengen”.

2.11.4. *Transmiterea de informații către state terțe*

Biroul Sirene din statul membru semnalant hotărăște dacă este necesar să transmită informații unor state terțe (autorizație, mod de transmitere și canal). După caz, biroul Sirene ia în considerare dispozițiile în domeniul protecției datelor cu caracter personal prevăzute de Convenția Schengen și de Directiva 95/46/CE. Recurgerea la canalul de comunicare Interpol depinde de dispozițiile sau de procedurile din legislația națională.

2.11.5. *Răspunsul pozitiv și ștergerea unei semnalări*

Statele Schengen se asigură, la nivel național, că birourile Sirene și BCN se informează reciproc în cazul unui răspuns pozitiv.

Ștergerea unei semnalări nu poate fi efectuată decât de autoritatea semnalantă.

2.11.6. *Îmbunătățirea cooperării între birourile Sirene și BCN Interpol*

Fiecare stat membru ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura schimbul de informații la nivel național între biroul Sirene și BCN.

2.12. **Cooperarea cu Europol şi Eurojust**

În vederea raționalizării cooperării dintre birourile Sirene, este necesar să fie puse în aplicare la nivel național proceduri adaptate.

2.13. **Tipuri specifice de cercetare**

2.13.1. *Căutare după criteriul geografic*

Prin „căutare după criteriul geografic" se înțelege căutarea efectuată într-o zonă geografică limitată, pentru care țara solicitantă posedă indicii concrete privind locul de ședere al persoanei căutate sau locul unde se află obiectul căutat. În astfel de cazuri, unei cereri a autorităților judiciare i se poate da curs imediat după primirea acesteia.

În spațiul Schengen, căutarea după criteriul geografic se realizează prin intermediul semnalării introduse în SIS. Este necesar ca **formularul M** corespunzător, care urmează să fie trimis în momentul creării semnalării sau în momentul în care sunt obținute informațiile privind locul de ședere, să conțină informații privind locul unde se află persoana sau obiectul căutat. Semnalarea persoanei căutate va fi introdusă în SIS pentru a se da asigurări asupra caracterului imediat executoriu al oricărei cereri de arestare provizorie [articolul 64 din convenție și articolul 9 alineatul (3) din Decizia-cadru privind MEA].

O astfel de semnalare sporește șansele de succes în cazul deplasării neprevăzute a persoanei sau a obiectului în interiorul spațiului Schengen, astfel încât neintroducerea în SIS a semnalării unei persoane sau a unui obiect căutat nu este posibilă decât în împrejurări speciale (de exemplu, în cazul în care informațiile disponibile nu sunt suficiente pentru a crea o semnalare etc.).

2.13.2. *Căutare cu participarea unor unități speciale de poliție care efectuează căutări după anumite criterii*

În anumite cazuri, birourile Sirene din statele membre solicitate ar trebui, de asemenea, să facă apel la serviciile unor unități speciale care efectuează căutări după anumite criterii. Prin urmare, este necesar să se stabilească o bună cooperare cu aceste unități și să se organizeze un schimb de informații. Cu toate acestea, semnalarea în SIS nu poate fi înlocuită de cooperarea internațională a acestor servicii de poliție. O astfel de cooperare nu trebuie, într-adevăr, să intre în conflict cu rolul de punct de convergență al cercetărilor făcute de SIS, care revine biroului Sirene.

2.14. **Aplicarea unui indicator de valabilitate**

La cererea unui stat membru este posibil să se aplice un indicator de valabilitate.

Articolul 94 alineatul (4), articolul 95 alineatul (3), articolul 97 și articolul 99 alineatul (6) oferă unui stat membru solicitat posibilitatea de a refuza să urmeze o procedură care trebuie respectată pe teritoriul acestuia cerând aplicarea unui indicator de valabilitate într-o semnalare care intră sub incidența articolului 95, 97 sau 99. Este necesar să se comunice în același timp motivele acestei cereri.

2.14.1. *Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate*

Birourile Sirene efectuează schimbul de informații pentru a permite statelor membre să aprecieze dacă este necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

Un indicator de valabilitate poate fi aplicat (sau șters) în orice moment într-o semnalare care intră sub incidența articolului 94 alineatul (4) și a articolelor 95, 97 și 99. În cazul în care se adaugă un indicator de valabilitate în semnalările care intră sub incidența articolelor 97 și 99, acestea nu apar în momentul consultării sistemului de către utilizatorul final. Este prevăzută o procedură alternativă care trebuie urmată în cazul semnalărilor care intră sub incidența articolului 95. Fiecare stat membru are obligația de a repera cât mai rapid semnalările car pot face necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

2.14.2. *Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate*

Se aplică următoarea procedură:

(a) în cazul în care un stat membru dorește să aplice un indicator de valabilitate, acesta face o cerere în acest sens către statul membru semnalant, precizând motivele;

(b) la încheierea schimbului de informații, semnalarea va trebui eventual modificată sau ștearsă, sau cererea poate fi retrasă.

2.14.3. *Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) statul membru solicitat cere statului membru semnalant să aplice un indicator de valabilitate într-o semnalare care intră sub incidența articolului 95, 97 sau 99. Această cerere este depusă cu ajutorul **formularului F**;

(b) statul membru semnalant are obligația de a aplica imediat indicatorul de valabilitate solicitat.

2.14.4. *Cererea de aplicare în mod sistematic a unui indicator de valabilitate pentru resortisanții unui stat membru*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) un stat membru poate solicita biroului Sirene dintr-un alt stat membru să aplice în mod sistematic un indicator de valabilitate în semnalările de la articolul 95 privind resortisanții acestuia;

(b) orice stat membru care dorește să procedeze astfel adresează o cerere scrisă statului membru cu care dorește să coopereze;

(c) statul membru care primește cererea aplică un indicator de valabilitate pentru statul membru respectiv de îndată ce a creat semnalarea;

(d) această procedură rămâne în vigoare atât timp cât nu a fost anulată de o instrucțiune scrisă.

În cazul în care circumstanțele menționate la articolul 94 alineatul (4) nu mai există, este necesar ca statul membru care a solicitat aplicarea indicatorului de valabilitate să ceară eliminarea cât mai rapidă a acestuia.

3. SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 95 [1]

Este necesar să se respecte următoarele etape:

— verificări efectuate de către statul membru anterior introducerii semnalării;

— verificarea absenței semnalărilor multiple;

— trimiterea informațiilor suplimentare către statele membre;

— aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui alt stat membru;

— măsură luată de biroul Sirene la primirea unei semnalări care intră sub incidența articolului 95;

— schimburi de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

— ștergerea unei semnalări;

— uzurpare de identitate.

[1] „Persoane căutate pentru arestare în vederea extrădării”.

3.1. **Verificările efectuate de statul membru anterior introducerii semnalării**

Majoritatea semnalărilor care intră sub incidența articolului 95 vor fi însoțite de un mandat european de arestare (MEA). Or, semnalarea menționată la articolul 95 poate, de asemenea, atrage după sine o arestare provizorie anterior obținerii unui mandat internațional de arestare (MIA). Verificările care urmează să fie efectuate în prealabil sunt următoarele:

Este necesar ca MEA/MIA să fie eliberat de către o autoritate judiciară împuternicită să îndeplinească această funcție în statul membru semnalant.

Este necesar ca MEA/MIA și **formularul A** să conțină suficiente detalii [în special, secțiunea (e) din MEA: „descrierea împrejurărilor în care a(au) fost comisă(e) infracțiunea(infracțiunile), mai precis, momentul și locul" și câmpul 044 din **formularul A**: „descrierea faptelor"] pentru ca celelalte birouri Sirene să poată verifica semnalarea.

3.2. **Verificarea faptului că legislația națională a statelor membre autorizează arestarea provizorie în vederea predării sau al extrădării**

Se verifică, pentru statul membru semnalant, dacă arestarea provizorie cerută este autorizată de către legislația națională a celorlalte state membre.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) Verificarea posibilității pentru toate statele membre de a da curs semnalării.

(b) În cazul unor îndoieli, consultarea biroului Sirene respectiv cu transmiterea sau schimbul informațiilor necesare în momentul verificării.

Fiecare stat membru adoptă dispoziții tehnice sau organizatorice pentru a asigura că semnalările care intră sub incidența articolului 95 alineatul (2) a doua teză sunt introduse în SIS numai după informarea biroului Sirene din statul membru respectiv.

3.3. **Semnalări multiple**

3.3.1. *Verificarea existenței unor semnalări multiple (articolul 107)*

Fiecare stat membru poate introduce în sistem numai câte o singură semnalare pentru o persoană căutată. Prin urmare, este necesar să aibă loc o verificare pentru identificarea cererilor multiple de introducere a unei semnalări venind din partea aceluiași stat membru. După caz, este necesar să se adopte o procedură la nivel național pentru a hotărî care MEA va apărea în semnalarea care intră sub incidența articolului 95. Ca o alternativă, este posibil să se emită un MEA unic care să reglementeze toate infracțiunile.

Pot fi găsite mai multe semnalări din partea unor țări diferite pentru unul și același subiect. Acest lucru are drept consecință:

(a) o verificare anterior introducerii unei semnalări pentru a afla dacă același subiect nu există deja în SIS;

(b) o consultare a celorlalte state membre atunci când introducerea unei semnalări care intră sub incidența articolului 95 duce la semnalări multiple incompatibile (de exemplu, în cazul în care există deja o semnalare care intră sub incidența articolului 99 pentru această persoană în momentul în care este necesar să se introducă o semnalare care intră sub incidența articolului 95).

Semnalările care intră sub incidența articolului 95 sunt compatibile cu cele de la articolele 97 și 98. Acestea pot, de asemenea, coexista cu cele de la articolul 96. În acest caz, procedura de la articolul 95 care trebuie să fie urmată are prioritate față de cea de la articolul 96. Semnalările care intră sub incidența articolului 99 sunt incompatibile cu cele de la articolul 95.

Ordinea priorității semnalărilor este următoarea:

— arestarea în vederea extrădării (articolul 95);

— refuzul admisiei în statele Schengen (articolul 96);

— plasarea sub protecție (articolul 97);

— supravegherea discretă (articolul 99);

— controlul specific (articolul 99);

— comunicarea locului de ședere (articolele 97 și 98).

Se pot face derogări de la ordinea priorităților indicată anterior, după consultarea dintre statele membre, în cazul în care interese naționale esențiale impun acest lucru.

Atât timp cât nu a fost ștearsă semnalarea reținută, biroul Sirene din statul membru semnalant păstrează o înregistrare a fiecărei cereri de introducere a unei semnalări suplimentare care, după consultare, a fost respinsă în temeiul dispozițiilor menționate anterior.

În cazul descoperirii unui răspuns pozitiv într-un stat membru, biroul Sirene din statul membru semnalant poate transmite atâtea MEA câte au fost eliberate de autoritățile judiciare competente din acest stat.

O semnalare pentru un MEA referitor la aceeași persoană poate fi introdusă de către mai multe state membre. După caz, în momentul arestării, autoritățile judiciare din statul membru în care a avut loc arestarea vor decide în privința executării mandatului.

3.3.2. *Schimburile de informații*

Pentru a se evita introducerea de semnalări multiple incompatibile, este important să se identifice cu precizie persoanele care prezintă caracteristici similare.

Consultarea și cooperarea dintre birourile Sirene sunt, prin urmare, esențiale și fiecare stat membru va asigura punerea în aplicare a procedurilor tehnice corespunzătoare pentru identificarea acestor cazuri anterior introducerii unei semnalări.

Criteriile utilizate pentru a se stabili dacă două identități pot fi similare sunt menționate în anexa 6 la prezentul manual.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care în urma unei cereri de semnalare se descoperă că în SIS există o persoană având aceleași criterii obligatorii de identitate (nume, prenume, data nașterii), este necesar să se efectueze o verificare anterior validării semnalării respective;

(b) biroul Sirene contactează serviciul național solicitant pentru a stabili dacă semnalarea privește sau nu aceeași persoană;

(c) în cazul în care în urma verificării se constată că există criterii identice, eventual cu privire la aceeași persoană, biroul Sirene pune în aplicare procedura de introducere a semnalărilor multiple. În cazul în care în urma verificării se constată că este vorba de două persoane diferite, biroul Sirene validează cererea de introducere a semnalării.

3.3.3. *Introducerea unui alias*

(a) Pentru a evita existența unor semnalări incompatibile într-o anumită categorie, din motivul unui alias care urmează să fie introdus, este necesar ca statele membre respective să se informeze reciproc cu privire la acest alias și să-și comunice toate informațiile relevante cu privire la identitatea reală a subiectului căutat.

Proprietarul semnalării este cel care are răspunderea introducerii aliasului. În cazul în care acest alias este descoperit de o țară terță, aceasta are obligația să îl transfere proprietarului semnalării, cu excepția cazului în care chiar această țară creează o semnalare.

(b) Celelalte state membre ar trebui informate cu privire la existența unui alias privind o semnalare care intră sub incidența articolului 95.

(c) Este necesar ca semnalarea să fie introdusă în SIS.

3.4. **Informații suplimentare care urmează să fie trimise statelor membre**

3.4.1. *Informații suplimentare care urmează să fie trimise în ceea ce privește un MEA*

Este necesar să se utilizeze **formularele A** și **M**, care sunt identice pentru toate statele membre, și să se menționeze în acestea aceleași informații ca și în MEA.

În **formularul A** se menționează:

— 006-013: informațiile relevante introduse în SIS și care corespund secțiunii (a) din MEA;

— 030: că **formularul A** respectiv corespunde unui MEA, precum și numele autorității judiciare care a emis mandatul de arestare, prevăzut la secțiunea (i) a MEA;

— 031: informațiile relevante de la secțiunea (b) din MEA privind decizia pe care se bazează mandatul de arestare;

— 032: data mandatului de arestare.

— 033: funcția autorității judiciare care a emis mandatul, prevăzută la secțiunea (i) din MEA;

— 034: informațiile relevante de la secțiunea (c, 1) din MEA, precizându-se, după caz:

— dacă infracțiunea (infracțiunile) pentru care a fost emis mandatul de arestare sunt pasibile de o pedeapsă sau de o măsură de siguranță privativă de libertate pe viață;

— dacă sistemul juridic din statul membru care a emis mandatul prevede o revizuire a pedepsei sau a măsurii aplicate – la cerere sau cel puțin după 20 de ani – pentru ca această pedeapsă sau măsură să nu fie pusă în executare;

și/sau

— dacă sistemul juridic din statul membru care a emis mandatul prevede aplicarea unor măsuri de clemență pe care le poate pretinde persoana în temeiul legislației sau al practicilor statului membru care a emis mandatul pentru ca această pedeapsă sau măsură să nu fie pusă în executare;

— 035-037: informațiile relevante de la secțiunea (b) din MEA;

— 038: informațiile relevante de la secțiunea (c, 2) din MEA, precizându-se, după caz:

— dacă infracțiunea (infracțiunile) pentru care a fost emis mandatul de arestare sunt pasibile de o pedeapsă sau de o măsură de siguranță privativă de libertate pe viață;

— dacă sistemul juridic din statul membru care a emis mandatul prevede o revizuire a pedepsei sau a măsurii aplicate – la cerere sau cel puțin după 20 de ani – pentru ca această pedeapsă sau măsură să nu fie pusă în executare;

și/sau

— dacă sistemul juridic din statul membru care a emis mandatul prevede aplicarea unor măsuri de clemență pe care le poate pretinde persoana în temeiul legislației sau al practicilor statului membru care a emis mandatul pentru ca această pedeapsă sau măsură să nu fie pusă în executare.

— 039: informațiile de la secțiunea (c, 2) din MEA;

— 040: informații de la secțiunea (e) din MEA cu privire la dispoziția statutară sau codul aplicabil;

— 041: informații de la secțiunea (e) din MEA cu privire la natura și calificarea legală a infracțiunii (infracțiunilor);

— 042: informații de la secțiunea (e) din MEA cu privire la momentul în care a(au) fost comisă (comise) infracțiunea (infracțiunile);

— 043: informații de la secțiunea (e) din MEA cu privire la locul unde a (au) fost comisă (comise) infracțiunea (infracțiunile);

— 044: informații de la secțiunea (secțiunile) din MEA cu privire la împrejurările în care a (au) fost comisă (comise) infracțiunea (infracțiunile);

— 045: informații de la secțiunea (e) din MEA cu privire la gradul de participare a persoanei căutate;

— 058: informații de la secțiunea (a) din MEA cu privire la semnele particulare/descrierea persoanei căutate.

În **formularul M**:

— 083: atunci când apare textul: „Informații cu privire la hotărârea luată în lipsă, în conformitate cu secțiunea (d) din MEA”, este necesar, după caz:

(a) să se indice dacă decizia a fost luată în lipsă;

(b) să se precizeze dacă persoana respectivă a fost citată personal sau informată cu privire la data și locul audierii la care a fost pronunțată hotărârea în lipsă. Dacă nu este cazul, este necesar să se precizeze garanțiile juridice.

Atunci când apare textul: „Infracțiune (infracțiuni) sancționată(e) în temeiul secțiunii (e, I și II) din MEA", este necesar, după caz, să se bifeze una sau mai multe infracțiuni sancționate în statul membru care a emis mandatul cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate având maximul de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite în legislația din statul membru care a emis mandatul, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru [sau secțiunea (e) I din MEA].

În cazul în care infracțiunea (infracțiunile) sunt menționate în lista de la articolul 2 alineatul (2) din decizia-cadru privind MEA, este necesar ca acestea să fie introduse **in extenso** în **formularul M**, respectându-se formularea utilizată în listă.

În cazul în care infracțiunile nu apar în lista menționată, este necesar să se precizeze următoarele informații:

(a) dacă mandatul de arestare a fost emis pentru fapte sancționate de legea statului membru care a emis mandatul cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de având maximul de cel puțin 12 luni;

(b) sau, atunci când a fost pronunțată o pedeapsă sau o măsură de siguranță, durata acesteia este de cel puțin patru luni.

În cazul în care informațiile care urmează să fie inserate în câmpul 083 din **formularul M** depășesc 1 024 de caractere, este necesar să se trimită unul sau mai multe **formulare M** suplimentare.

3.4.2. *Informații suplimentare care urmează să fie trimise în ceea ce privește o arestare provizorie*

Dosarul cu privire la persoanele căutate pentru arestare în vederea extrădării este pregătit anterior introducerii semnalării. Se va efectua o verificare pentru a asigura că informațiile sunt complete și prezentate corect. Este obligatoriu să se furnizeze următoarele informații, detaliile privind faza de urmărire penală sau punerea în executare a unei hotărâri urmând a fi menționate, în principiu, cu titlu subsidiar:

— 006 Nume: rubrica 006 conține numele utilizat pentru înregistrarea principală în momentul semnalării în SIS;

— 007 Prenume;

— 009 Data nașterii;

— 010 Locul nașterii;

— 011 Alias: rubrica 011 este completată menționându-se *in extenso* primul alias și indicându-se numărul total de aliasuri semnalate. În cazul în care este necesar, se va putea trimite un **formular M** pentru a se comunica lista completă a acestor aliasuri;

— 012 Sexul;

— 013 Cetățenia: rubrica 013 trebuie completată cât mai complet cu ajutorul informațiilor disponibile. În cazul în care informația rămâne nesigură, ar trebui menționat codul „1W" adăugându-se, după caz, mențiunea „se presupune că este de cetățenie…";

— 030 Autoritatea emitentă a mandatului de arestare sau care a pronunțat hotărârea (identitatea și calitatea magistratului sau a instanței sau identificarea organului jurisdicțional);

— 031 Numărul de referință al mandatului de arestare sau al hotărârii (037). A se vedea și comentariile următoare;

— 032 Data mandatului de arestare sau a hotărârii (036). Cererile privind faza din urmărirea penală și executarea unei hotărâri pot fi grupate într-un dosar atașat;

— 033 Autoritatea solicitantă;

— 034 Pedeapsa maximă prevăzută/Pedeapsa maximă primită;

— 035 Instanța sau organul jurisdicțional care a pronunțat hotărârea;

— 036 Data hotărârii;

— 037 Numărul de referință al hotărârii;

— 038 Pedeapsa aplicată;

— 039 Pedeapsa rămasă de executat;

— 040 Texte de lege aplicabile;

— 041 Încadrarea juridică a faptelor;

— 042 Data/perioada de comitere a infracțiunii;

— 044 Descrierea faptelor (inclusiv a consecințelor acestora);

— 045 Gradul de participare (autor, coautor, complice, instigator).

Fiecare țară are posibilitatea de a utiliza propria terminologie juridică pentru a descrie gradul de participare.

Este necesar ca informațiile furnizate să fie suficient de detaliate pentru a permite verificarea semnalării de către celelalte birouri Sirene, evitându-se în același timp supraîncărcarea sistemului de mesagerie.

În cazul în care numărul de caractere prevăzute tehnic în structura formularului pentru a permite primirea acestuia de către toate birourile Sirene este insuficient, se va putea eventual utiliza un **formular M** pentru completarea informației. Încheierea trimiterii va fi anunțată prin mențiunea „sfârșitul comunicării" aplicată pe ultimul formular (rubrica 044 din **formularul A** sau 083 din **formularul M**).

3.4.3. *Alte informații utilizate pentru stabilirea identității unei persoane*

Și alte informații vor putea fi furnizate de către biroul Sirene din statul membru semnalant, după consultarea și/sau la cererea unui alt stat membru, în cazul în care acest lucru se dovedește necesar pentru stabilirea identității unei persoane. Este vorba în special de:

— originea pașaportului sau a documentului de identitate aflat în posesia persoanei căutate;

— numărul, data, locul și autoritatea care a emis pașaportul sau documentul de identitate, data limită de valabilitate a acestuia;

— descrierea persoanei căutate;

— numele și prenumele tatălui și ale mamei;

— existența unor fotografii și/sau a unor amprente digitale;

— ultima adresă cunoscută.

Pe cât posibil, aceste informații, precum și fotografii sau amprente digitale vor fi disponibile în birourile Sirene sau imediat și în permanență accesibile în vederea unei transmiteri rapide.

Obiectivul comun este reducerea la minimum a riscului de reținere nejustificată a unei persoane care ar avea o identitate similară cu cea a persoanei semnalate.

3.4.4. *Transmiterea **formularelor A** și **M***

Este necesar ca informațiile menționate la punctele 3.3.1. și 3.3.2. să fie trimise pe calea cea mai rapidă. Statul membru semnalant trimite **formularele A** și **M** în momentul introducerii în SIS a semnalării care intră sub incidența articolului 95 alineatul (2). Informațiile suplimentare necesare pentru a preciza identitatea sunt transmise după consultare și/sau cererea unui alt stat membru. În cazul în care este necesar, pot fi trimise mai multe **formulare A** și **M** care descriu diferite MEA/MIA.

3.5. **Aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui alt stat membru**

Articolul 95 alineatul (3) oferă unui stat membru solicitat posibilitatea de a refuza să urmeze o procedură care trebuie respectată pe teritoriul acestuia solicitând aplicarea unui indicator de valabilitate în semnalarea care intră sub incidența articolului 95. Este necesar ca motivele acestei cereri să fie comunicate în același timp.

3.5.1. *Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate*

Birourile Sirene recurg la schimbul de informații pentru a permite statelor membre să aprecieze dacă este necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

Un indicator de valabilitate poate fi aplicat (sau șters) în orice moment în temeiul articolului 94 alineatul (4). Fiecare stat membru are obligația de a descoperi cât mai rapid semnalările care pot face necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

3.5.2. *Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care un stat membru dorește să aplice un indicator de valabilitate, acesta face o cerere în acest sens către statul membru semnalant, precizând motivul;

(b) la încheierea schimbului de informații, va fi eventual necesar ca semnalarea să fie modificată sau ștearsă sau se poate retrage cererea.

3.5.3. *Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) statul membru solicitat cere statului membru semnalant să aplice un indicator de valabilitate în semnalarea care intră sub incidența articolului 95. Această cerere este introdusă cu ajutorul **formularului F**;

(b) statul membru semnalant are obligația de a aplica imediat indicatorul de valabilitate solicitat.

3.5.4. *Cererea de aplicare sistematică a unui indicator de valabilitate resortisanților unui stat membru*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) un stat membru poate solicita birourilor Sirene din celelalte state membre să aplice sistematic un indicator de valabilitate în semnalările prevăzute la articolul 95 privind proprii resortisanți, în cazul în care o astfel de procedură este autorizată;

(b) orice stat membru care dorește să procedeze astfel trebuie să adreseze o cerere scrisă statelor membre cu care dorește să coopereze;

(c) statele membre cărora li se adresează această cerere aplică un indicator de valabilitate pentru statul membru respectiv de îndată ce este introdusă o semnalare;

(d) această procedură rămâne în vigoare atât timp cât nu a fost anulată de o instrucțiune scrisă.

În cazul în care circumstanțele menționate la articolul 95 alineatul (2) nu mai există, este necesar ca statul membru care a solicitat aplicarea indicatorului de valabilitate să solicite eliminarea cât mai rapidă a acestuia.

3.6. **Măsurile luate de birourile Sirene la primirea unei semnalări care intră sub incidența articolului 95**

Atunci când un birou Sirene primește **formularele A** și **M**, acesta sau unitatea asociată are obligația de a consulta cât mai rapid toate sursele disponibile pentru a încerca să localizeze subiectul. Faptul că informațiile furnizate de statul membru solicitant sunt insuficiente pentru a fi acceptate de către statul membru destinatar nu trebuie să-l împiedice pe acesta din urmă să efectueze cercetările.

În cazul în care semnalarea de la articolul 95 este validată și subiectul este localizat sau arestat într-un stat membru, este necesar ca MEA și/sau **formularele A** și **M** să fie transmise autorității din statul membru responsabilă cu executarea mandatului de arestare. În cazul în care este solicitat originalul MEA, acesta este trimis de către autoritatea judiciară care l-a emis direct autorității judiciare responsabilă cu executarea (cu excepția dispozițiilor contrare).

3.7. **Schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv**

3.7.1. *Informarea statelor membre cu privire la descoperirea unei semnalări*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în general, este necesar ca biroul Sirene din statul membru semnalant să fie informat cu privire la orice „răspuns pozitiv" privind o persoană pe care a semnalat-o în temeiul articolului 95.

După caz, biroul Sirene din statul membru semnalant comunică biroului Sirene din statul membru care a descoperit corespondența informațiile relevante și specifice, precum și măsurile speciale care urmează să fie adoptate.

În cazul în care părții semnalante îi este comunicat un răspuns pozitiv, se menționează la rubrica 090 din **formularul G** articolul din Convenția Schengen care se aplică în cazul unui răspuns pozitiv.

În cazul în care răspunsul pozitiv privește o persoană semnalată în temeiul articolului 95, biroul Sirene din statul membru care a descoperit corespondența informează telefonic biroul Sirene din statul membru semnalant cu privire la răspunsul pozitiv, după ce a trimis **formularul G**;

(b) este necesar ca un stat membru care și-a făcut anterior cunoscută dorința de a introduce semnalarea unei persoane sau a unui obiect deja semnalate în sistem să fie informat de către statul membru semnalant cu privire la orice răspuns pozitiv privind semnalarea inițială;

(c) C-SIS informează automat toate statele membre cu privire la ștergerea unei semnalări. Este astfel posibil ca un stat membru să ia în considerare introducerea unei semnalări care era anterior incompatibilă cu cea care a fost ștearsă.

3.7.2. *Comunicarea informațiilor suplimentare*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare cu privire la semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în folosul autorităților judiciare în cazul în care aceste informații sunt în beneficiul asistenței juridice reciproce;

(b) atunci când operațiunile care urmează după descoperirea unei semnalări o cer (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.), informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă. Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46.

3.7.3. *În cazul unui răspuns pozitiv*

Utilizatorul final poate în acest caz solicita biroului Sirene informații suplimentare pentru a putea pune în aplicare, în cele mai bune condiții, procedurile prevăzute la tabelele SIS 4, 10 sau 16, menționate în anexa 4.

Cu excepția dispozițiilor contrare, este necesar ca statul membru semnalant să fie informat cu privire la acest răspuns pozitiv și la rezultatul acestuia.

Această procedură are implicații tehnice deoarece comportă gestionarea semnalării. Este necesar ca aceasta să fie, de exemplu, ștearsă, permițând astfel, eventual, introducerea unei alte semnalări care era anterior exclusă din sistem.

3.8. **Ștergerea unei semnalări**

În cazul în care este obținut un răspuns pozitiv și este ștearsă o semnalare, este necesar ca statele membre care nu și-au putut introduce semnalările să fie informate cu privire la aceasta.

3.8.1. *Ștergerea în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea semnalării*

Cu excepția cazurilor care sunt rezultatul unui răspuns pozitiv, o semnalare poate fi ștearsă fie direct de către C-SIS (data de valabilitate expirată), fie indirect de către serviciul care a procedat la introducerea acesteia (nu mai sunt îndeplinite condițiile de menținere în SIS).

În ambele cazuri, este necesar ca mesajul de ștergere din C-SIS să fie prelucrat automat la nivelul N-SIS pentru a permite introducerea unei semnalări care a fost rezervată.

Biroul Sirene este automat avertizat printr-un mesaj de la N-SIS cu privire la posibilitatea de a introduce o semnalare care a fost rezervată.

Biroul Sirene pune în aplicare întreaga procedură de introducere a unei semnalări în conformitate cu categoria acestei semnalări.

3.9. **Uzurparea de identitate**

A se vedea punctul 2.8 cu privire la uzurparea de identitate.

3.9.1. *Colectarea și transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată*

De îndată ce se stabilește că identitatea unei persoane este uzurpată, se înscrie în semnalare un cod „3". Persoana respectivă este obligată să furnizeze biroului Sirene de care aparține toate informațiile necesare, adică datele personale și actele sale de identitate, și/sau să completeze **formularul Q**.

De asemenea, este necesar ca fotografiile și amprentele digitale ale persoanei a cărei identitate a fost uzurpată să fie păstrate în dosarul biroului Sirene, cu condiția stipulată în continuare.

În **formularul Q**, numai numărul Schengen face trimitere la datele persoanei căutate prin semnalarea SIS. Informațiile de la rubrica 052 (Data eliberării documentului) sunt obligatorii. Este necesar ca rubrica 083 („Informații specifice cu privire la semnalare") să conțină numărul serviciului care urmează să fie contactat și care deține informațiile suplimentare privind semnalarea.

Aceste informații pot fi prelucrate numai cu autorizarea expresă și liber exprimată a persoanei a cărei identitate a fost uzurpată.

De asemenea, atunci când statul membru semnalant descoperă că o persoană semnalată în SIS uzurpă identitatea unui terț, este necesar ca acesta să verifice dacă ar trebui menținută identitatea uzurpată în semnalarea SIS (pentru a găsi persoana căutată).

3.9.2. *Transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată*

Datele privind persoana a cărei identitate a fost uzurpată sunt furnizate exclusiv în vederea stabilirii identității persoanei controlate și nu pot în niciun caz fi utilizate în alte scopuri.

4. **SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 96** [1]

Este necesar să se respecte următoarele etape:

— introducerea;

— verificarea existenței unor semnalări multiple cu referire la punctul 2.1 din procedurile generale;

— schimbul de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

— uzurparea de identitate, cu referire la punctul 2.8 din procedurile generale;

— procedura Sirpit, cu referire la punctul 2.9 din procedurile generale.

4.1. **Introducere**

Schimbul de informații privind resortisanții din țările terțe semnalați în temeiul articolului 95 permite statelor membre să ia o decizie în cazul cererii de admisie sau de viză. În cazul în care subiectul se află deja pe teritoriul statului membru, acest schimb îi permite să ia măsurile corespunzătoare în vederea eliberării unui permis de ședere sau a expulzării.

Statul membru care anunță răspunsul pozitiv va avea eventual nevoie de precizări cu privire la semnalare și poate, prin urmare, solicita statului membru semnalant să îi furnizeze următoarele informații:

— tipul și motivul deciziei;

— autoritatea care a luat decizia;

— data deciziei;

— data notificării deciziei;

— data executării deciziei;

— termenul limită al deciziei sau durata de valabilitate a acesteia.

[1] Străini semnalați în vederea refuzului admisiei (articolele 2, 25, 96).

Obligația de a informa, prevăzută la articolul 5 alineatul (2), și consultările prevăzute la articolul 25 sunt de resortul autorităților responsabile cu eliberarea permiselor de ședere sau a vizelor. Birourile Sirene intervin în aceste proceduri numai pentru transmiterea informațiilor suplimentare legate direct de semnalare (avizul de descoperire a unui răspuns pozitiv, precizarea unei identități, de exemplu) sau pentru ștergerea acestora.

Cu toate acestea, birourile Sirene pot participa la transmiterea informațiilor suplimentare necesare expulzării sau neadmisiei unui străin sau la transmiterea informațiilor ca urmare a acestor operațiuni.

De altfel, birourile Sirene funcționează ca autorități centrale pentru transmiterea și primirea informațiilor suplimentare în cadrul procedurii de consultare prevăzută la articolul 25 alineatele (1) și (2). În acest scop, acestea își transmit reciproc **formularele N** [articolul 25 alineatul (1)] și **formularele O** [articolul 25 alineatul (2)] la cererea autorităților responsabile cu eliberarea permiselor de ședere și a vizelor, care hotărăsc menținerea sau retragerea semnalării.

În cazul în care un stat membru care a eliberat un permis de ședere descoperă că beneficiarul acestuia este semnalat, în temeiul articolului 96, de către un alt stat, acesta informează birourile Sirene respective cu privire la aceasta (prin fax, **formularul M** etc.). Aceste birouri Sirene declanșează atunci procedura de consultare prevăzută la articolul 25 alineatul (2) cu ajutorul formularului prevăzut în acest scop.

În cazul în care un stat membru terț (care nu a eliberat permisul de ședere, nici nu a semnalat beneficiarul acestuia) constată existența unui motiv de consultare, acesta informează statul membru care a eliberat permisul de ședere și statul membru semnalant cu privire la aceasta.

4.2. **Semnalările care intră sub incidența articolului 96**

Este necesar ca semnalarea să se introducă în SIS.

4.3. **Introducerea unui alias**

În vederea evitării semnalărilor incompatibile într-o anumită categorie, în urma unui alias care urmează să fie introdus, este necesar ca statele membre implicate să se informeze reciproc cu privire la acest alias și să își transmită toate informațiile relevante cu privire la identitatea reală a subiectului căutat.

Proprietarul semnalării este acela care are responsabilitatea introducerii aliasului. În cazul în care o țară terță este aceea care descoperă acest alias, aceasta are obligația de a-l transfera proprietarului semnalării, cu excepția cazului în care creează ea însăși o semnalare.

4.4. **Uzurparea de identitate**

În cazul descoperirii unui cod 3 în câmpul „Categoria de identitate” cu ocazia consultării SIS, agentul care procedează la control are obligația de a contacta biroul Sirene național în vederea obținerii unor informații suplimentare care vor permite să se stabilească dacă persoana controlată este persoana căutată sau cea cu identitate uzurpată.

4.4.1. *Colectarea și transmiterea de informații privind o persoană a cărei identitate a fost uzurpată*

A se vedea punctul 2.8 cu privire la uzurparea de identitate.

4.5. **Eliberarea permiselor de şedere şi a vizelor**

Se aplică următoarea procedură:

(a) orice descoperire a unei semnalări care intră sub incidența articolului 96 poate fi, la inițiativa unui stat membru solicitat, adusă la cunoștința statului membru semnalant. În cazul în care acesta consideră oportun, poate preveni celelalte state membre;

(b) în cazul în care sunt solicitate, birourile Sirene din statele membre implicate pot să își ofere concursul, cu respectarea legislației naționale, la transmiterea informațiilor necesare serviciilor specializate în eliberarea permiselor de ședere și a vizelor;

(c) în cazul în care procedura prevăzută la articolul 25 din convenția de aplicare atrage după sine ștergerea unei semnalări făcute în temeiul articolului 96, birourile Sirene își oferă concursul, cu respectarea legislației naționale și în măsura în care sunt solicitate.

4.6. **Neadmisia sau îndepărtarea de pe teritoriul Schengen**

Se aplică următoarea procedură:

(a) un stat membru poate solicita să fie informat cu privire la toate descoperirile care urmează după semnalările de la articolul 96 pe care le-a introdus.

Statul membru care dorește să se folosească de această posibilitate va trimite cererea scrisă celorlalte state membre;

(b) un stat membru semnalant poate fi prevenit, la inițiativa statului membru solicitat, cu privire la descoperirea unui răspuns pozitiv și la situația în care o persoană străină, semnalată în temeiul articolului 96, nu este admisă în spațiul Schengen sau este îndepărtată din acesta;

(c) în cazul descoperirii unei persoane semnalate pe teritoriul național, statul membru semnalant transmite informațiile necesare pentru îndepărtarea (returnarea și/sau expulzarea) unui străin. Este necesar ca aceste informații să conțină următoarele elemente, în funcție de necesitățile statului membru autor al descoperirii și de datele pe care le are la dispoziție statul membru solicitant:

— tipul și motivul deciziei;

— autoritatea care a luat decizia;

— data deciziei;

— data de notificare a deciziei;

— data de executare a deciziei;

— termenul limită al deciziei sau durata de valabilitate a acesteia.

În cazul descoperirii unei persoane semnalate la frontieră, este necesar să se aplice procedura stabilită de către statul membru semnalant.

Pentru excepțiile stabilite la articolele 5 și 25 din convenția de aplicare, este necesar să se procedeze, prin birourile Sirene, la consultările necesare între statele membre implicate.

Schimbul, prin birourile Sirene, de informații suplimentare se poate, de asemenea, dovedi imediat necesar în cazuri speciale, pentru identificarea cu precizie a unei persoane.

4.7. **Schimburile de informații cu privire la străinii cărora li se refuză intrarea**

Atunci când un străin solicită un permis de ședere sau o viză și se află într-una dintre situațiile prevăzute la articolele 5 sau 25 din convenția de aplicare, este necesar să se aplice norme specifice de către autoritatea care eliberează acest permis.

Informarea statelor membre cu privire la descoperirea unei astfel de semnalări se poate dovedi, în mod excepțional, necesară. Nu este de dorit să se procedeze la o informare sistematică din motive de număr și de dispersare geografică a consulatelor și a ambasadelor destinatare ale semnalărilor care intră sub incidența articolului 96.

4.8. **Informarea statelor membre Schengen cu privire la descoperirea unei semnalări**

Birourile Sirene din statele membre care au introdus o semnalare care intră sub incidența articolului 96 nu sunt, în mod necesar, informate automat cu privire la răspunsurile pozitive. Cu toate acestea, pot fi informate cu privire la acestea în împrejurări excepționale.

Birourile Sirene au, cu toate acestea, obligația de a furniza statistici privind răspunsurile pozitive.

Este necesar ca toate răspunsurile pozitive să fie înregistrate în mod precis, în special în cazul semnalărilor care intră sub incidența articolului 96. Se va face o deosebire între răspunsurile pozitive obținute privind semnalările introduse de statul membru însuși și cele introduse de un alt stat membru. Este necesar ca răspunsurile pozitive să fie clasificate pe categorii.

5. **SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 97** [1]

Se respectă/iau în considerare următoarele etape:

— verificarea existenței semnalărilor multiple, cu referire la punctul 2.1 din procedurile generale;

— aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui alt stat membru;

— schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

[1] Persoane dispărute sau persoane care, în interesul propriei protecții și pentru prevenirea amenințărilor, trebuie să fie plasate provizoriu în siguranță.

— uzurparea de identitate, cu referire la punctul 2.8 din procedurile generale;

— procedura Sirpit, cu referire la punctul 2.9 din procedurile generale.

5.1. **Semnalările care intră sub incidența articolului 97**

(a) Introducerea unei semnalări în SIS.

(b) Aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui stat membru.

5.2. **Aplicarea unui indicator de valabilitate**

Articolul 94 alineatul (4) oferă unui stat membru solicitat posibilitatea de a refuza să urmeze o procedură care trebuie respectată pe teritoriul acestuia solicitând aplicarea unui indicator de valabilitate în semnalarea respectivă. Aceasta se aplică și semnalărilor introduse în temeiul articolului 97. Este necesar ca motivele cererii să fie comunicate în același timp.

5.2.1. *Schimburile de informații în vederea aplicării unui indicator de valabilitate*

Birourile Sirene recurg la schimbul de informații pentru a permite statelor membre să aprecieze dacă este necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

Un indicator de valabilitate poate fi aplicat (sau șters) în orice moment în semnalările care intră sub incidența articolului 94 alineatul (4) și a articolelor 95, 97 și 99. În cazul în care se adaugă un indicator de valabilitate în semnalările care intră sub incidența articolelor 97 și 99, acestea nu apar în momentul consultării sistemului de către utilizatorul final. Este prevăzută o procedură alternativă care trebuie urmată în cazul semnalărilor care intră sub incidența articolului 95. Fiecare stat membru are obligația de a descoperi cât mai rapid semnalările care pot face necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

5.2.2. *Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care un stat membru dorește să aplice un indicator de valabilitate, acesta face o cerere în acest sens către statul membru semnalant, precizând motivele;

(b) la încheierea schimbului de informații, semnalarea va trebui eventual modificată sau ștearsă sau cererea poate fi retrasă.

5.2.3. *Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) statul membru solicitat cere statului membru semnalant să aplice un indicator de valabilitate într-o semnalare care intră sub incidența articolului 95, 97 sau 99. Această cerere este introdusă cu ajutorul **formularului F**;

(b) statul membru semnalant are obligația de a aplica imediat indicatorul de valabilitate solicitat.

5.3. **Cazul unui răspuns pozitiv**

Utilizatorul final poate solicita biroului Sirene informații suplimentare pentru a putea pune în aplicare, în cele mai bune condiții, procedurile prevăzute la tabelele SIS 4, 10 sau 16, menționate în anexa 4.

Cu excepția dispozițiilor contrare, este necesar ca statul membru semnalant să fie informat cu privire la acest răspuns pozitiv și cu privire la rezultatul acestuia.

Această procedură are implicații tehnice deoarece presupune gestionarea semnalării. Este necesar ca aceasta să fie, de exemplu, ștearsă, permițând astfel, eventual, introducerea unei alte semnalări care era anterior exclusă din sistem.

5.3.1. *Comunicarea informațiilor suplimentare*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare privind semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în folosul autorităților judiciare în cazul în care aceste informații sunt în cadrul asistenței juridice reciproce;

(b) birourile Sirene vor comunica, pe cât posibil, informații medicale relevante privind persoanele semnalate în temeiul articolului 97 în cazul în care este necesar să se ia măsuri de protecție în ceea ce privește aceste persoane.

Informațiile transmise sunt păstrate numai un interval de timp strict necesar și sunt utilizate exclusiv în cadrul tratamentului medical al persoanei respective;

(c) atunci când operațiunile care urmează după descoperirea unei semnalări o cer (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.), informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă. Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46.

6. SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 98 [1]

6.1. Semnalările care intră sub incidența articolului 98

Se respectă/iau în considerare următoarele etape:

— verificarea existenței semnalărilor multiple, cu referire la punctul 2.1 din procedurile generale;

— schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

— uzurparea de identitate, cu referire la punctul 2.8 din procedurile generale;

— procedura Sirpit, cu referire la punctul 2.9 din procedurile generale;

— introducerea semnalării în SIS.

6.2. Cazul unui răspuns pozitiv

Utilizatorul final poate solicita biroului Sirene informații suplimentare pentru a putea pune în aplicare, în cele mai bune condiții, procedurile prevăzute la tabelele SIS 4, 10 sau 16, menționate în anexa 4.

Cu excepția dispozițiilor contrare, este necesar ca statul membru semnalant să fie informat cu privire la acest răspuns pozitiv și cu privire la rezultatul acestuia.

Această procedură are implicații tehnice deoarece presupune gestionarea semnalării. Este necesar ca aceasta să fie, de exemplu, ștearsă, permițând astfel, eventual, introducerea unei alte semnalări care era anterior exclusă din sistem.

6.2.1. *Comunicarea informațiilor suplimentare*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare privind semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în folosul autorităților judiciare în cazul în care aceste informații sunt în cadrul asistenței juridice reciproce;

(b) atunci când operațiunile care urmează după descoperirea unei semnalări o cer (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.), informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă. Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46.

[1] Date cu privire la martori, la persoanele citate pentru a compărea în fața autorităților judiciare în cadrul unei proceduri penale.

7. **SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 99** [1]

Se respectă/iau în considerare următoarele etape:

— verificarea prealabilă pentru a asigura respectarea procedurii de consultare;

— verificarea existenței semnalărilor multiple, cu referire la punctul 2.1 din procedurile generale;

— aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui stat membru;

— schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

— procedura Sirpit, cu referire la punctul 2.9 din procedurile generale.

7.1. **Semnalările care intră sub incidența articolului 99 alineatul (2)**

(a) Introducerea semnalării în SIS.

(b) Aplicarea unui indicator de valabilitate la cererea unui alt stat membru.

7.2. **Introducerea unui alias**

(a) În vederea evitării semnalărilor incompatibile într-o anumită categorie, în urma unui alias care urmează să fie introdus, este necesar ca statele membre implicate să se informeze reciproc cu privire la acest alias și să-și transmită toate informațiile relevante cu privire la identitatea reală a subiectului căutat. Proprietarul semnalării este acela care are responsabilitatea introducerii aliasului. În cazul în care o țară terță este aceea care descoperă acest alias, aceasta are obligația de a-l transfera proprietarului semnalării, cu excepția cazului în care creează ea însăși o semnalare.

(b) Celelalte state membre ar trebui informate cu privire la existența unui alias privind o semnalare care intră sub incidența articolului 99. De fiecare dată când este necesar, birourile Sirene transmit aceste informații, pentru fiecare categorie de semnalare, autorităților naționale competente.

(c) Este necesar ca semnalarea să fie introdusă în SIS.

7.3. **Consultarea statelor membre în cazul unei semnalări în domeniul securității statului**

În cazul unei semnalări în scopul supravegherii discrete sau al controlului specific privind securitatea statului, statul membru care intenționează să introducă o semnalare are obligația de a consulta în prealabil celelalte state membre.

Este necesară o procedură specifică pentru a se păstra confidențialitatea anumitor informații. Toate contactele între serviciile de securitate a statului vor fi, prin urmare, separate de contactele între birourile Sirene.

În fiecare caz, biroul Sirene verifică buna desfășurare a procedurii de consultare și înregistrează rezultatele acesteia. Schimburile de informații propriu-zise se efectuează în mod direct între serviciile specializate implicate.

Se adoptă următoarea procedură:

(a) anterior introducerii unei semnalări, serviciul de securitate respectiv își contactează direct omologii Schengen. Se referă, în principal, la stabilirea obiecțiilor față de semnalarea luată în considerare;

(b) la încheierea schimbului de informații, serviciul de securitate care intenționează să introducă semnalarea transmite rezultatele schimbului propriului birou Sirene național;

(c) biroul Sirene informează celelalte birouri Sirene pentru a le permite consultarea propriilor servicii de securitate respective (**formularul M**);

(d) după ce a constatat buna desfășurare a procedurii de consultare, biroul Sirene din statul membru semnalant validează introducerea semnalării;

(e) în cazul în care un stat membru are dificultăți la crearea semnalării, biroul Sirene din acest stat informează statul membru semnalant;

(f) în cazul în care statul membru semnalant dorește să mențină semnalarea, statul membru solicitat poate cere aplicarea unui indicator de valabilitate. Acesta va fi eliminat în cazul în care, după o examinare atentă, se dovedește a fi inutil. În caz contrar, acesta va fi menținut, suspendându-se astfel procedura care ar trebui urmată în mod normal pentru semnalare.

[1] Persoane sau vehicule în scopul supravegherii discrete sau al altor controale specifice.

7.4. **Aplicarea unui indicator de valabilitate**

Articolul 99 alineatul (3) oferă unui stat membru solicitat posibilitatea de a refuza să urmeze o procedură care trebuie respectată pe teritoriul acestuia solicitând aplicarea unui indicator de valabilitate în semnalarea respectivă. Poate fi vorba de semnalări introduse în temeiul articolului 99. Este necesar ca motivele cererii să fie comunicate în același timp.

7.4.1. *Schimburile de informații în cazul aplicării unui indicator de valabilitate*

Birourile Sirene efectuează schimbul de informații pentru a permite statelor membre să aprecieze dacă este necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

Un indicator de valabilitate poate fi aplicat (sau șters) în orice moment în conformitate cu articolul 94 alineatul (4), în semnalările care intră sub incidența articolelor 95, 97 și 99. În cazul în care se adaugă un indicator de valabilitate în semnalările care intră sub incidența articolelor 97 și 99, acestea nu apar în momentul consultării sistemului de către utilizatorul final. Este prevăzută o procedură alternativă care trebuie urmată în cazul semnalărilor care intră sub incidența articolului 95. Fiecare stat membru are obligația de a repera cât mai rapid semnalările care pot face necesară aplicarea unui indicator de valabilitate.

7.4.2. *Consultarea statelor membre în vederea aplicării unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) în cazul în care un stat membru dorește să aplice un indicator de valabilitate, acesta face o cerere în acest sens către statul membru semnalant, precizând motivele;

(b) la încheierea schimbului de informații, semnalarea va trebui eventual modificată sau ștearsă sau cererea poate fi retrasă.

7.4.3. *Cererea de aplicare a unui indicator de valabilitate*

Se adoptă următoarea procedură:

(a) statul membru solicitat cere statului membru semnalant să aplice un indicator de valabilitate într-o semnalare care intră sub incidența articolului 95, 97 sau 99. Această cerere este introdusă cu ajutorul **formularului F**;

(b) statul membru semnalant are obligația de a aplica imediat indicatorul de valabilitate solicitat.

7.5. **Comunicarea unor informații suplimentare în urma unui răspuns pozitiv**

Se aplică următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare cu privire la semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în folosul autorităților judiciare în cazul în care aceste informații sunt în cadrul asistenței juridice reciproce;

(b) atunci când operațiunile care urmează după descoperirea unei semnalări o cer (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.), informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă. Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46;

(c) în cazul unui răspuns pozitiv privind o semnalare care intră sub incidența articolului 99 alineatul (3), biroul Sirene autor al descoperirii își informează omologul (biroul Sirene solicitant) cu privire la rezultate (supraveghere discretă sau control specific) cu ajutorul **formularului G**. În același timp, acesta informează propriul serviciu de securitate a statului.

În cazul în care serviciul de securitate a statului membru autor al descoperirii consideră că este necesar un indicator de valabilitate pentru semnalarea respectivă, acesta contactează propriul birou național Sirene pentru ca acesta să ceară aplicarea pe lângă biroul Sirene solicitant (prin **formularul F**). Acesta nu este obligat să explice motivele aplicării indicatorului, dar este necesar ca această cerere să fie făcută pe canalele de comunicare Sirene.

Este necesară o procedură specifică pentru a se păstra confidențialitatea anumitor informații. Toate contactele între serviciile de securitate a statului vor fi, prin urmare, clar separate de contactele între birourile Sirene. Prin urmare, motivele cererii de aplicare a unui indicator de valabilitate vor fi discutate direct între serviciile de securitate a statului și nu prin intermediul birourilor Sirene.

8. SEMNALĂRI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 100 [1]

Se respectă/iau în considerare următoarele etape:

— verificarea existenței unor semnalări multiple;

— schimburile de informații în cazul unui răspuns pozitiv;

— procedura Sirpit, cu referire la punctul 2.9 din procedurile generale.

8.1. Semnalări de vehicule în conformitate cu articolul 100

8.1.1. *Verificarea existenței unor semnalări multiple privind un vehicul*

Criteriile obligatorii pentru semnalările unui vehicul sunt următoarele:

— numărul de înmatriculare; și/sau

— seria motorului.

Cele două numere pot fi menționate simultan în SIS.

Verificarea semnalărilor multiple se realizează prin compararea numerelor. În cazul în care, în momentul introducerii unei noi semnalări, se dovedește că în SIS există deja aceeași serie a motorului și/sau același număr de înmatriculare, această constatare susține presupunerea că există semnalări multiple. Această metodă de verificare este însă eficientă numai atunci când sunt utilizate aceleași elemente descriptive, astfel că nu este întotdeauna posibilă compararea.

Este necesar ca biroul Sirene să atragă atenția utilizatorilor naționali cu privire la problemele care pot apărea atunci când este utilizat numai unul dintre numere pentru comparare; un răspuns pozitiv nu înseamnă neapărat că există semnalări multiple, dar un răspuns negativ nu trebuie interpretat în sensul că vehiculul nu a fost semnalat.

Anexa 6 la prezentul manual precizează criteriile tehnice utilizate pentru a stabili dacă două vehicule sunt identice.

Procedurile de consultare care trebuie urmate de birourile Sirene pentru vehicule sunt aceleași proceduri ca cele urmate pentru persoane.

8.1.2. *Cazul specific al semnalării de vehicule*

Se adoptă următoarele recomandări generale:

(a) Un vehicul poate face obiectul unei singure semnalări în SIS pentru un stat membru.

(b) Un vehicul poate face obiectul unei semnalări în SIS pentru mai multe state membre în cazul în care aceste semnalări sunt compatibile sau pot coexista.

(c) În cadrul articolului 99, semnalările de vehicule introduse în scopul unei „supravegheri discrete" sunt incompatibile cu cele efectuate pentru „controale specifice" (**formularul E**).

(d) Semnalările care intră sub incidența articolului 99 sunt incompatibile cu cele de la articolul 100.

(e) Atât timp cât o semnalare reținută nu a fost ștearsă, biroul Sirene din statul membru semnalant păstrează o înregistrare a fiecărei cereri de introducere a unei semnalări suplimentare care, după consultare, a fost respinsă în conformitate cu dispozițiile menționate.

Tabelul semnalărilor compatibile

Prioritate în ordine descrescătoare a importanței	Bazele compatibilității semnalărilor
Articolul 99 Supraveghere discretă	Articolul 99 Supraveghere discretă
Articolul 99 Control specific	Articolul 99 Control specific
Articolul 100	Articolul 100

[1] Obiecte căutate cu scopul sechestrului sau ca probe în procedurile penale.

8.2. **Comunicarea de informații suplimentare ca urmare a unui răspuns pozitiv**

Se adoptă următoarea procedură:

(a) birourile Sirene pot transmite informații suplimentare cu privire la semnalările care intră sub incidența articolelor 95-100. Astfel, acestea acționează în folosul autorităților judiciare atunci când aceste informații sunt în cadrul asistenței juridice reciproce;

(b) atunci când operațiunile care urmează după descoperirea unei semnalări o cer (descoperirea unei infracțiuni sau a unei amenințări pentru ordinea și siguranța publică, necesitatea de a identifica mai precis un obiect, un vehicul sau o persoană etc.), informațiile transmise în completarea celor prevăzute la titlul IV din Convenția Schengen, în special pentru articolele 99 și 100, vor fi transmise în temeiul articolelor 39 și 46 din convenția respectivă. Este necesar ca fiecare stat membru să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura buna desfășurare a acestui schimb de informații suplimentare în temeiul articolelor 39 și 46.

Birourile Sirene transmit cât mai rapid „informațiile suplimentare" prin intermediul unui **formular P**, ca răspuns la un **formular G** privind descoperirea unui vehicul semnalat în temeiul articolului 100.

(*NB:* Având în vedere că este vorba de un răspuns urgent și că, prin urmare, nu va fi posibilă colectarea imediată a tuturor acestor informații, se stabilește de comun acord că anumite rubrici vor fi mai degrabă facultative decât obligatorii și că eforturile vor viza colectarea informațiilor aferente rubricilor esențiale, de exemplu 041, 042, 043, 162, 164, 165, 166 și 167).

9. **STATISTICI**

O dată pe an, birourile Sirene furnizează statistici cu privire la răspunsurile pozitive. Acestea se referă la toate articolele și tipurile de semnalări. Este necesar ca raportul cu statisticile să fie trimis pe cale electronică Secretariatului General al Consiliului.

ANEXA 2

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Versiunea înlocuită a Manualului Sirene 2003/C 38/01	Manualul Sirene revizuit care înlocuiește versiunea 2003/C 38/01
Introducere	Introducere
1	
2	1
2.3 (secret)	Conținutul acestei secțiuni este disponibil sub forma unui document SIS GLOBAL1 (5914/06 SIRIS 29/COMIX 113) și este actualizat și transmis în mod regulat în cadrul grupului de lucru SIS.
Anexa 5 (secretă)	**Formularele B**, **C** și **D** nu mai sunt utilizate și sunt eliminate din anexa 5.
3.1	3
3.1.1	3.1
3.1.2	3 3.4 3.4.1 3.4.2 3.4.3 3.4.4 3.4.5
3.1.3	2 2.1 2.1.1 3 3.2 3.2.1 3.2.2 3.2.3 3.3 3.3.1 3.3.2 3.3.3
3.1.4	2.15 2.15.1 2.15.2 2.15.4 3 3.5 3.5.1 3.5.2 3.5.3 3.5.4 5 5.2 5.2.1 5.2.2 5.2.3 7 7.4 7.4.1 7.4.2 7.4.3 7.4.4 7.5
3.1.5	2 2.2 2.2.1 2.2.2 3
3.1.6	4 4.1 4.6 4.7
3.1.7	2 2.3
3.1.8	2. 2.4 2.5
3.1.9	2 2.6
3.1.10	2 2.7 2.7.1 2.7.2 2.7.3 2.7.4
3.2	2
3.2.1	2.12
3.2.2	2.12.1
3.2.3	2.13 2.13.1 2.13.2 2.13.3 2.13.4 2.13.5 2.13.6 2.14 2.14.1 2.14.2
4	3
4.1.1	3.1 3.1.2 3.4 3.4.1
4.1.2	7 7.3
4.2	3
4.2.1	3.4 3.4.2 3.4.3 3.4.4 3.4.5 3.6

Versiunea înlocuită a Manualului Sirene 2003/C 38/01	Manualul Sirene revizuit care înlocuiește versiunea 2003/C 38/01
4.3	2 2.1.3 3.2 3.2.1 3.3 3.3.1
4.3.1	2 2.1.2 3 3.3.3
4.3.2	8 8.1.1 8.1.2
4.3.3	2 2.1.3
4.4 4.4.1 4.4.2 4.4.3	2 2.15 2.15.1 2.15.2 2.15.3 2.15.4 3 3.5 3.5.1 3.5.2 3.5.3 3.5.4 5 5.2 5.2.1 5.2.2 5.2.3 7 7.4 7.4.1 7.4.2 7.4.3 7.4.4 7.5
4.5 4.5.1 4.5.2	2 2.2.1 2.2.2 3 3.7 3.7.1 3.7.2 3.7.3 3.7.4
4.6 4.6.1 4.6.2	4 4.1 4.2 4.5 4.6 4.7
4.7 4.7.1	2 2.3 3.7.3
4.8 4.8.1 4.8.2	2 2.4 2.5
4.9 4.9.1 4.9.2	2 2.6 2.7
4.10 4.10.1 4.10.2 4.10.3	2 2.7 2.7.1 2.7.2 2.7.3
5 5.1 5.1.1	2
5.1.2.1	3
5.1.2.2	4
5.1.2.3	5
5.1.2.4	6
5.1.2.5 5.1.2.6	7
5.1.2.7	8
5.2 5.2.1	3 3.4.5 7 7.2
5.3 5.3.1 5.3.2	2 2.8 2.8.1 3 3.8 3.8.1
	2.9 2.9.1
	2.10 2.10.1 2.10.2 2.10.3 2.10.4 2.10.5 2.11
	3.1.1 3.2.3 3.4.1
	3.9 3.9.1 3.9.2
	4.3 4.4 4.4.1 4.4.2 4.8
	9
Anexele 1, 2, 3 și 4 (secrete)	Anexele 1, 2, 3 și 4 (secrete)
Introducere și formulare	Introducere și formulare
A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M și P în anexele 5 și 6 (secrete)	A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M și P în anexele 5 și 6 (secrete)